

Redaktør hos Global Times: EU-Kina kan sikre tryghed i en turbulent verden

Den 4. april 2022 (EIRNS)- Det 23. topmøde mellem Kina og EU, der blev afholdt den 1. april via videolink, var det første formelle møde af denne art siden 2020. Global Times' redaktionelle kommentar af 2. april var et ganske positivt forslag – det kritiserede ingen europæisk embedsmand – at disse partnere i omfattende handel og investering prioriterer økonomisk udvikling i deres relationer, samtidig med at de bestræber sig på at holde det strategisk stabilt.

“Det er meget vigtigt, at Kina og EU kan føre samtaler i den nuværende internationale situation”, skrev redaktøren. “Efter udbruddet af Ukraine-krisen synes den kolde krigs spøgelse at være genopstået... Som to magter, der opretholder verdensfreden, to markeder, der fremmer fælles udvikling, og to civilisationer, der fremmer menneskelig fremgang, kan Kina og EU bringe øget håb og garanti for verdensfred og stabilitet med deres samarbejdsforhandlinger.”

Redaktøren bemærkede, at den amerikanske “offentlige mening” bevidst spillede på spændingerne i forholdet mellem Kina og EU; “Utvivlsomt er dette en omhyggeligt planlagt fortsættelse af USA's intentioner om at bruge Ukraine til at inddæmme Rusland og bruge Rusland til at inddæmme Europa... Kina har mere end 70 hørings- og dialogmekanismer med EU-institutionerne, der omhandler og diskuterer næsten ethvert emne.” Men “Washington er hverken villig til at skabe forsoning mellem Europa og Rusland gennem drøftelser, eller win-win-samarbejde mellem Kina og Europa...”

Artiklen konkluderer: “Jo mere kompliceret og turbulent den æra, som Kina og Europa står over for, jo mere bør de insistere på at betragte hinanden fra et strategisk perspektiv, og des mere bør de holde sig til uafhængighed, objektivitet og rationalitet for at fremme en stabil og langsigtet udvikling af forbindelserne mellem Kina og EU. Det

er tidens krav og historiens ansvar.”

Lyndon LaRouche: “Det afgørende på dette tidspunkt er ideer”

Den 30. marts (EIRNS) – Hvordan skal vi så organisere vores medborgere og andre nationers medborgere under forhold, hvor verden står over for den meget alvorlige mulighed for atomkrig; hvor vi allerede er på vej ned i en fysisk-økonomisk nedsmeltning, som ikke er set siden det 14. århundredes mørke tidsalder; og hvor de fleste af os er grebet af en pessimisme, som dulmer deres bekymring for menneskeheden – og for dem selv?

Et godt udgangspunkt er at lytte til – eller i det mindste læse – de kloge ord af Lyndon LaRouche. “Vi er nået til et afgørende punkt. Hvad er alternativet til at låne sig tilbage og enten lade som om det ikke sker, eller blot beklage sig over det, der sker, og protestere voldsomt?

“Nu er menneskeheden anderledes end dyrene. Dyrene ville under disse forhold simpelthen blive forrykte. Men ... mennesker er ikke dyr. Mennesker er i stand til at erkende, og det karakteristiske ved historien er, at når menneskeheden bruger sin hjerne, sit sind, og udveksler begreber med andre, som definerer et alternativ til en umulig situation, vil menneskeheden vælge en {intention}, en styrende hensigt om handling, for at foretage en eller anden nyskabelse i institutionerne, for at forsøge at løse opgaven. Derfor er det vigtigste på dette tidspunkt {ideer}...”

“Men det er ikke nok. Man skal også tilvejebringe et klart

billede af det gennemførlige alternativ. Hvad gør vi i stedet?”

Det var Lyndon LaRouches ord til en konference på Schiller Instituttet den 4.-6. maj 2001 i Bad Schwalbach, Tyskland, om emnet “Winning the Ecumenical Battle for the Common Good” (At vinde den økumeniske kamp for det fælles bedste). LaRouches fulde tale ved denne lejlighed kan findes i {EIR} af 25. marts 2022, se link [bws_pd]

Disse ideer, denne hensigt og netop et sådant klart billede af det mulige alternativ, vil være i centrum for Schiller Instituttets kommende internationale konference den 9. april, om etablering af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer. Den netop udgivne “LaRouches planer for en ny international økonomisk arkitektur”, som nu er offentliggjort på Schiller Instituttets hjemmeside

<https://schillerinstitut.dk/si/2022/03/nu-er-det-tid-til-larouches-planer-for-en-ny-oekonomisk-arkitektur/>

er et vigtigt diskussionsdokument for deltagerne i denne konference – faktisk for alle regeringer og politiske ledere rundt om i verden, som hver især står over for eksistentielle beslutninger, der vil afgøre deres nationers og hele menneskehedens skæbne.

Som man kan læse nedenfor, er der i Eurasien allerede sket fremskridt i retning af den påkrævede politik, med den dybtgående strategiske koordinering mellem Rusland og Kina, det voksende potentiale for inddragelse af Indien og Kinas ledende rolle i løsningen af den afghanske krise. Som Lyndon LaRouche forklarede i samme tale fra 2001: “Det var det, der kom til udtryk, da Primakov var premierminister [i Rusland], om det triangulære samarbejde mellem Kina, Rusland og Indien, som vi i høj grad støttede og pressede på for. Dét er en levedygtig idé. Den skal have flere ben at gå på og et sind til at retlede den, i den forstand.”

Som LaRouche derefter understregede, "Vesteuropa må påtage sig en mission, og Centraleuropa må påtage sig en mission, om at deltage i denne udvikling af Eurasien." Desuden "ville formålet være at få USA til at samarbejde med dette store foretagende ... og derefter se på Afrikas behov, for at skue menneskeheden i sin helhed."

Denne overordnede strategiske orientering, som Lyndon LaRouche identificerede for 21 år siden, er fortsat vores mission i dag.

LaRouches plan for en ny international økonomisk arkitektur.

Inkl. Udkast til plan for genopbygning og udvikling af Ukraine

Den 28. marts 2022 – Det følgende er en foreløbig udgave af et politisk forslag fra Schiller Instituttet, som blev udarbejdet og skrevet af en arbejdsgruppe fra Executive Intelligence Review, bestående af Claudio Celani, Richard Freeman, Paul Gallagher, Marcia Merry-Baker, Dennis Small og Karel Vereycken.

Resumé af handlingsplanen

Udviklingen i 2022 til dato har gjort det helt klart, at Lyndon LaRouches forudsigelser i det sidste halve århundrede

om det uundgåelige sammenbrud af det finansielle system med flydende valutakurser efter Bretton Woods var rystende præcise. Verdensproduktionen af fysiske økonomiske basale varer er styrtdykket; hyperinflation af finansielle aggregater har udløst kraftigt stigende priser på forbrugs- og produktionsvarer, hvilket har gjort dem utilgængelige for en stor del af menneskeheden; handelskrig under dække af sanktioner er brudt ud på verdensplan; og pandemier af gamle og nye sygdomme har allerede direkte og indirekte kostet omkring 18 millioner mennesker livet. En global hungersnød er nært forestående.

De politiske ledere og massemedierne i Vesten giver patetisk Vladimir Putin skylden for alt dette – og mere til. Men den egentlige, underliggende årsag er det årtier lange fald i menneskehedens “potentielle relative befolkningstæthed”, som helhed – LaRouches metode til at måle et samfunds evne til at reproducere sig selv på et stadigt stigende niveau af velfærd, videnskab og klassisk kultur for en voksende befolkning – et sammenbrud, der er resultatet af den nedskæringspolitik, som City of London og Wall Street gennem et halvt århundrede har påtvunget os.

Den mekanisme, gennem hvilken denne politik i dag føres til sin “endelige afvikling”, er en radikal afkobling af verdensøkonomien i to bittert modsætningsfyldte blokke – en militariseret NATO-dollarblok og Bælte- og Vejblokken – som begge er tiltænkt at blive kastet ud i et inferno af affolkning og krig, meget muligt inklusive termonuklear krig.

Det er særligt sigende og forfærdeligt, at de spirende Bælte- og Vejforbindelser via jernbane, der strakte sig fra Kina gennem Rusland og ind i Europa, er blevet næsten fuldstændig afbrudt af de igangværende sanktioner og krigen.

Det er nu også på tide, at Lyndon LaRouches programmatisk løsning på denne krise bliver helt og aldeles indlysende, og at der handles derefter, over hele jorden – mens der stadig er

tid til at gøre det. I modsætning til Londons malthusianske afkobling af verdens fysiske økonomi, må verdens nationer i stedet kobles sammen igen omkring et program for økonomisk vækst og sikkerhed for alle og enhver, en ny international arkitektur for sikkerhed og udvikling.

Det væsentlige i denne programmatisk politik blev fastlagt af LaRouche i hans Fire Nye Love fra 2014, som er lige så gældende i dag, som da de blev udformet for otte år siden (se boks 1 nedenfor). Under de nuværende omstændigheder med den åbenlyse "totale krig", som det finansielle etablissement fører mod Rusland (og snart Kina), og som omfatter alle de væsentlige kendetegn ved strategisk tæppebombning af fjendtligt territorium, er det nødvendigt med en omgående handlingsplan, der er centreret omkring disse Fire Love:

1. Fysisk økonomi: Rusland har allerede vedtaget krigsøkonomiske foranstaltninger for at forsvare sin grundlæggende nationale kapacitet og garantere selvforsyning med de vigtigste økonomiske livsfornødenheder. Den "strategiske trekant" bestående af Rusland, Indien og Kina vil imidlertid være endnu mere effektiv til at opfylde de væsentlige fysisk-økonomiske behov hos deres fælles befolkning, som udgør 38% af verdens samlede befolkning, hvis de arbejder sammen. Denne RIC-kombination – som var den oprindelige kerne i det, der senere blev til BRICS-landene – producerer 43 % af verdens hvede, 23 % af naturgassen, 66 % af stålet og enorme mængder af råstoffer af afgørende betydning. De har også kapaciteter i verdensklasse inden for kerneenergi, jernbaner og andre infrastrukturer, rumforskning og andre avancerede teknologier (se tabel 1).

Tabel 1: RIC's fysiske økonomi, udvalgte parametre (kommer senere)

På trods af mangler i visse økonomiske sektorer (værktøjsmaskiner og andre kapitalgoder, lægemidler, fly osv.) er RIC'erne stærkt positioneret med hensyn til den fysiske

økonomi til at etablere en "regional blok, der enten opererer uden for eller parallelt med det eksisterende IMF-system", som Lyndon LaRouche anbefalede for år tilbage. Alliancen mellem Kinas Bælte- og Vej-Initiativ (BRI) og den russisk ledede Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) er allerede en operationel hjørnesteen i et sådant foreslået nyt arrangement.

2. Fast valutakurssystem: Handel og produktive investeringer inden for en sådan blok vil finde sted ved at etablere et fast valutakursforhold mellem deres valutaer med et lille spænd for midlertidige udsving. Denne ordning vil udelukke enhver indtrængen af spekulative finansieringsstrømme i dollar eller relaterede finansielle bevægelser. Pariteterne mellem deres respektive valutaer vil således ikke længere have noget forhold til det spekulative system med flydende dollarkurser, men vil blive fastlagt direkte af aftaler mellem regeringer og dermed ikke af det manipulerede spekulative "marked".

Der vil også blive forhandlet om en regional fælles valuta for at lette international handel, investeringer og afvikling af konti – med en guldunderstøttet renminbi som en fremtrædende løsningsmodel. Dette vil gøre det muligt at "forhandle en række langfristede sæt af beskyttende traktat-aftaler på lang sigt om kredit, told og handel mellem en række førende nationer", som LaRouche skrev i 2004 (se boks 2, vedlagt dette dokument).

3. Fuldstændig kapital- og valutakontrol og målrettet kredit: Hvert af landene vil også etablere en fuldstændig beskyttet national valuta og et nationalt banksystem, hvilket kræver: fuldstændig kapital- og valutakontrol; en fast valutakurs i forhold til andre valutaer (som angivet i punkt 2); og udstedelse af målrettet, produktiv kredit med lav rente til prioriterede projekter. I Ruslands tilfælde ville en guldunderstøttet rubel (eller en ny "stærk rubel") opfylde disse krav på en eksemplarisk måde; guldunderstøttede valutaer kunne også indføres i Kina og Indien, og dette kunne udvides til den fælles valuta.

Tiden med høje renter for at tiltrække "carry-trade"-spekulative finansielle strømme fra udlandet vil blive bragt til et brat ophør. I et land i udviklingssektoren har en sådan streng adskillelse mellem den beskyttede, produktionsbaserede nationale valuta og den spekulative London-orienterede internationale dollar den samme funktion som Glass/Steagall-bankadskillelsen i USA. Dette er en forudsætning for at etablere en Hamiltonisk nationalbank til at organisere udstedelsen af nye, lavt forrentede, produktive kreditstrømme til højteknologiske sektorer i nationens fysiske økonomi – "et massivt supplement af langfristet kredit til kapitaldannelse med indledende vægt på kapitaldannelse i den grundlæggende økonomiske infrastruktur", med LaRouches ord.

4. RIC-plus: RIC-nationerne vil udgøre den grundlæggende kerne i en ny international arkitektur, som vil være åben for alle nationer, der er villige til at deltage på grundlag af sådanne sunde fysisk-økonomiske principper. Der er næppe tvivl om, at de fleste nationer i udviklingssektoren vil finde denne nye arkitektur langt mere fordelagtig for deres egne behov, end den ødelæggelse som det bankerotte transatlantiske finanssystem nu pålægger dem, og de vil hurtigt orientere sig mod en sådan foranstaltning. En mulig umiddelbar udviklingsblok er Shanghai-samarbejdsorganisationen eller SCO (Kasakhstan, Kirgisistan, Pakistan, Tadsjikistan og Usbekistan, ud over Rusland, Indien og Kina), som nogle førende eksperter har anset for at være tilstrækkelig bred til at fungere som en mulighed for at iværksætte et nyt guldbaseret monetært system uden dollar, baseret på en traktat mellem de lande, der har taget initiativ til det.

Den massive eksport af kapitalgoder til udviklingslandene vil være af central betydning for RIC-blokkens produktive ekspansion. Store infrastrukturprojekter i disse lande vil også være en integreret del af den økonomiske genopretning i verden. Langfristede, lavtforrentede kreditter til sådanne aktiviteter vil blive udstedt i den nye fælles RIC-valuta, på

samme måde som renminbi allerede anvendes af BRI i dag, blot i langt større omfang. Kreditter til avancerede teknologiske produktive økonomiske aktiviteter – til forskel fra spekulative aktiviteter – er ikke inflationære og tilbagebetales bekvemt gennem den produktivitetsforøgelse, som sådanne investeringer vil medføre.

5. USA og Europa skal tilslutte sig Bælte & Vej: Det vil være af særlig betydning at få såvel USA som de europæiske nationer med i dette nye sæt af internationale aftaler. Det amerikanske og europæiske folk og deres økonomier vil klare sig langt bedre i forbindelse med RIC og Bælte- og Vej-Initiativet, end under det afindustrialiserings- og affolkningsregime, som de nu står overfor under det nuværende bankerotte britisk styrede system. Lyndon LaRouche omtalte denne politik som en alliance mellem fire magter (Rusland, Indien, Kina og USA), som alene ville have den nødvendige styrke til at gøre en ende på det Britiske Imperium en gang for alle. For at gøre dette kræver det udelukkende, at USA vender tilbage til sit forfatningsmæssige formål, herunder det amerikanske økonomiske system, som Alexander Hamilton var banebrydende for, og at suveræne nationer i Europa handler på samme måde.

6. Genopbyg Ukraine gennem øst-vestligt samarbejde: Det umiddelbare fokus for et sådant økonomisk samarbejde til gavn for alle vil være Ukraine. Det, der i dag er en blodig slagmark, ville blive en model for øst-vest-samarbejde. Den engang så magtfulde ukrainske økonomi – ødelagt af 20 års økonomisk liberalisme efter uafhængigheden; efterfulgt af endnu en forringelse efter det vestligt ledede Maidan-statskup i 2014; og nu hærget af krig – kan genopbygges og genoplives ved hjælp af fælles bestræbelser. Ukraine vil blive omdrejningspunktet for transit via Bælte & Vej fra Kina til hele Europa og genopbygge Ukraines engang så magtfulde videnskabelige, tunge industri- og landbrugssektorer til gavn for hele verden.

Ovennævnte seks foranstaltninger udgør ikke en langsigtet

strategi, ej heller er de et forslag på mellemlang sigt. De er en kortsigtet handlingsplan, der er nødvendig for at standse den massive økonomiske ødelæggelse, der allerede er i gang, stoppe de geopolitisk drevne krige og skabe den nødvendige arkitektur for en fremskyndet vækst og udvikling af alle nationer.

Boks 1: LaRouches "Fire Nye Love"

Den 8. juni 2014 skrev Lyndon LaRouche et dokument med titlen "De fire nye Love til at redde USA nu! Ikke en mulighed: En omgående nødvendighed", som understregede følgende fire politiske krav:

1. Den øjeblikkelige genindførelse af Glass/Steagall-loven, der blev indført af den amerikanske præsident Franklin D. Roosevelt, uden ændringer, hvad angår handlingsprincippet. Det betyder, at hele den spekulative finansboble skal gennem en konkursbehandling.
2. En tilbagevenden til et system med et topstyret og grundigt defineret nationalt banksystem, som specificeret af USA's første finansminister, Alexander Hamilton.
3. Formålet med brugen af et sådant føderalt kreditsystem er at skabe en højproduktiv udvikling i forbedringer af beskæftigelsen; med den ledsagende hensigt at øge den fysisk-økonomiske produktivitet og levestandarden for personer og husholdninger.
4. Vedtage et fusionsdrevet "lynprogram" for at fremme de fundamentale gennembrud inden for videnskab, som ubegrænset økonomisk vækst og udvikling kræver.

LaRouche-planen fortsætter med følgende kapitler:

1. **Sanktioner afkobler verdensøkonomien og fører den ud mod afgrunden**
2. **Sanktioner fremskynder det transatlantiske finansielle**

sammenbrud

3. Udkast til plan for genopbygning og udvikling af Ukraine

En pdf af hele rapporten findes nedenunder.

Udkast til en plan for at genopbygge og udvikle Ukraine

Følgende er det sidste kapitel fra (Link:) LaRouches plan for en ny international økonomisk arkitektur

Fred gennem udvikling er kodeordet for politikken for en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, og det skal anvendes umiddelbart i forbindelse med genopbygningen af et neutralt Ukraine efter krigen.

Selv om omfanget af ødelæggelserne som følge af den igangværende krig er ukendt på nuværende tidspunkt, er det en kendsgerning, at Ukraines økonomi kan og bør genopbygges og omdannes til en førende videnskabelig-teknologisk avanceret økonomi som et knudepunkt mellem den østlige og vestlige del af Eurasien. Det kan hæve sin levestandard og sin arbejdsstyrkes kognitive og kreative evner, samtidig med at det afviser City of London-IMF's destruktive rådgivning, som har ført landet til tre årtiers økonomisk ødelæggelse. Det kan genopbygges ud af de murbrokker, som den nuværende krig efterlader i sit kølvand.

Ukraines iboende potentiale er stort. Landet har historisk set haft en kvalificeret og produktiv arbejdsstyrke med kvalifikationer i verdensklasse inden for en række områder. Det har et betydeligt industrielt bælte i regionen mellem og inklusive Dnipropetrovsk-regionen og Donetsk Folkerepublikken (tidligere Donetsk-regionen i Ukraine), som har produceret mere end en tredjedel af Ukraines samlede industrielle udbytte. (I denne undersøgelse betragter vi den omstridte Donetsk Folkerepublik [D.P.R.] og Luhansk Folkerepublik [L.P.R.], hvis nøjagtige status vil blive fastlagt ved fredsforhandlinger, og Ukraine som en del af den samordnede region, der skal udvikles). Ukraine har design- og

maskinfabrikkerne Juzhmash og Juzhnoye, der er involveret i produktion af rumfartøjer, raketter og støbegods, og Antonov Aeronautics, der er specialiseret i fragtfly, som alle kunne udvides til at producere rumrelaterede køretøjer, men en del af dem kunne ombygges til at fremstille f.eks. laserværktøjsmaskiner.

Landet er udstyret med 20 % af jordens "sorte muld", der kan producere rigeligt med hvede, korn og mange andre landbrugsafgrøder, både til eget brug og til eksport til hele verden. Landets jernbanenet er gammelt og nogle steder nedslidt, men det kunne opgraderes til at omfatte elektrificerede højhastighedstog eller magnetiske svævebaner, idet man udnytter dets privilegerede centrale geografiske beliggenhed til hurtigt at transportere varer og mennesker nord-syd og øst-vest gennem hjertet af Eurasien, et centralt led i Bælte- og Vej-Initiativet. Ukraine er faktisk det perfekte omdrejningspunkt for at erstatte det nuværende globale paradigme for økonomisk sammenbrud og krig, med en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der er baseret på princippet om fred gennem udvikling.

Tredive års ødelæggelse

Efter Sovjetunionens opløsning i 1991 erklærede Ukraine sig uafhængigt den 24. august 1991, men dets "uafhængighed" blev kortvarig. Med det samme kom en sværm af økonomer fra IMF, Wall Street og City of London og gennemtvang en politik med privatisering, lukning af fabrikker, fyring af arbejdere osv. Økonomen Dr. Natalia Vitrenko, formand for Ukraines progressive socialistiske parti (PSPU), dissekerede resultaterne af denne destruktive politik på en konference den 13.-14. april 2013, hvis tale blev gengivet i EIR-magasinet den 3. maj 2013. Vitrenko berettede: "Hvor Medens Ukraine tidligere havde 16 store værktøjsmaskinfabrikker, som producerede 37.000 værktøjsmaskiner i 1990, er der nu kun tre tilbage, som knap nok er på benene; de producerer kun 40 værktøjsmaskiner om året."

Vitrenko bemærkede endvidere, at hvis man sammenligner niveauet i 2012 med 1990, så var Ukraines elproduktion efter 22 år faldet med 35 %, dets stålvalseproduktion var faldet med 57 %, og dets traktorproduktion var kollapsede med 94,3 %. I løbet af disse år med pengepolitisk "uafhængighed" mistede Ukraine 12 millioner arbejdspladser, og befolkningen blev gradvist fattigere.

Et vendepunkt i Ukraines historie indtraf i slutningen af 2013: Den ukrainske præsident Viktor Janukovitj besluttede den 21. november at undlade at underskrive en associeringsaftale om frihandel med EU, og han overvejede andre alternativer for Ukraines udvikling. Den 3.-6. december aflagde Janukovitj et statsbesøg i Beijing. Her mødtes han med den kinesiske præsident Xi Jinping og forpligtede Ukraine til at tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativet, hvis oprettelse Xi havde annonceret blot tre måneder tidligere den 7. september i Kasakhstan. Den 5. december kommenterede det kinesiske udenrigsministerium mødet: "Ukraine har engang skabt vigtige forbindelser mellem de østlige og vestlige civilisationer, og ligger på den vej som den kontinentale bro over Eurasien skal passere. Ukraine er klar til at deltage i opbygningen af "Silkevejens Økonomiske Bælte". Den kinesiske part udtrykker tilfredshed med dette og er parat til at drøfte relevant samarbejde med den ukrainske side."

Kina og Ukraine underskrev en strategisk partnerskabsaftale, og Kina indvilligede i at investere 8 milliarder dollars i Ukraines økonomi, ifølge Ukraine Monitor fra 6. december 2013.

Samarbejde med Rusland var også på dagsordenen. Den daværende russiske vicepremierminister, Dmitrij Rogozin, havde etableret en arbejdsgruppe om russisk-ukrainsk industrisamarbejde, der involverede militær og fælles rumproduktion, som blev konsolideret med Rogozins rundrejse fra 1.-3. december til industriplanlægning i industriområdet Dnepr-bugten, der kulminerede med et møde med Ukraines daværende premierminister Mykola Azarov.

Disse udviklingsperspektiver var mere, end det forfærdede britiske og amerikanske etablissement kunne tolerere, og de gik "live" med gamle kapaciteter i Ukraine, herunder Victoria Nuland, den daværende amerikanske vicesstatssekretær for europæiske og eurasiske anliggender, og netværkene omkring tilhængere af den pro-nazistiske kollaboratør Stepan Bandera, som blev indsat for at optrappe vold og kaos for at vælte Janukovytsj-regeringen – hvilket det lykkedes dem at gøre den 24. februar 2014. Den på forhånd udvalgte Arsenij Jatsenjuk blev indsat som premierminister den 27. februar 2014 på Victoria Nulands opfordring for at genindføre City of London-IMF-politikken, der havde anstiftet så megen ødelæggelse og lidelse i Ukraine i 21 år.

Mellem 2012 og 2019 faldt Ukraines samlede arbejdsstyrke med 3,96 mio. arbejdstagere eller med 18,6 %; arbejdsstyrken inden for landbruget faldt med 486.000 arbejdstagere (med 13,9 %); arbejdsstyrken inden for industrien faldt med 884.000 arbejdstagere (med 26,4 %); og arbejdsstyrken inden for fremstillingsindustrien (en del af industriarbejderne) faldt med 443.000 arbejdstagere (med 19,5 %).

I 1992 havde Ukraine en samlet befolkning på 51,9 mio. mennesker. I 2012 var den faldet til officielt 45,4 millioner, selv om økonomen Vitrenko oplyste, at det faktiske tal dengang var 39 millioner. I 2020 var det officielle befolkningstal 41,4 millioner, inklusive befolkningen i Donbas (men med Vitrenkos justering ville det være tættere på 35 millioner). Efter officielle standarder har Ukraine haft den største befolkningsnedgang af alle europæiske lande mellem 1992 og 2020, og alt dette skete før den russiske militæroperation i Ukraine den 24. februar 2022. Nu er der yderligere ca. 4 millioner ukrainere, som er emigreret til udlandet, og et ukendt antal, der er blevet internt fordrevet.

At vende processen, at genopbygge Ukraine

Ukraine kan tage nogle afgørende skridt som en del af en ny

international økonomisk arkitektur, som præsenteret tidligere i dette dokument.

For det første bør Ukraine i første omgang lægge den største vægt på at genopbygge og udvikle sin produktive arbejdsstyrke. I en webcast den 7. december 2012 sagde økonomen Lyndon LaRouche følgende: "Vi har én befolkning på denne planet, og vi har brug for hvert eneste forbandede individ på denne planet: Vi har behov for dem! De har et formål med at eksistere, fordi de kan blive mere produktive, og når de bliver mere produktive, så bliver deres børn mere produktive og så fremdeles; menneskehedens evne til at håndtere disse problemer øges."

I løbet af det næste årti bør Ukraine sigte mod at få 10 millioner arbejdere tilbage i arbejdsstyrken, herunder 4 millioner flere industriarbejdere, og af dem bør der være en stigning på 2 millioner arbejdere i fremstillingsindustrien.

I 2019 havde Ukraine 118.935 fremstillingsvirksomheder, nogle med så få som fem ansatte. I dag er det utvivlsomt langt færre, men Ukraine bør sigte mod at øge dette med ca. 50.000 nye fremstillingsvirksomheder inden 2032 og udvide størrelsen og arbejdsstyrken i eksisterende fremstillingsvirksomheder. Den førende sektor i denne forbindelse bør være maskinværktøjsindustrien, og der bør bringes mestermekanikere fra Kina, Tyskland, Italien og Schweiz til at arbejde sammen med ukrainske værktøjsmaskineksperter for at uddanne en ny generation af værktøjsmaskinarbejdere.

Ukraine har en officiel ungdomsarbejdsløshedsprocent, der svinger mellem 15 % og 22 %, selv om den reelle arbejdsløshedsprocent angiveligt er meget højere. Ukraine bør oprette et civilt bevarelseskorp efter samme model, som det USA's præsident Franklin Roosevelt oprettede i USA i marts 1933 for at ansætte og uddanne arbejdsløse unge. Det ukrainske korp bør fokusere på lægeligt og hospitalsmæssigt hjælpearbejde og endog støttefunktioner i forbindelse med

opbygning af hospitaler og anden infrastruktur, sammen med uddannelseskurser, der gives om aftenen, som en del af et verdenssundhedssystem efter de retningslinjer, som Schiller Instituttets stifter Helga Zepp-LaRouche har foreslået.

For det andet skal Ukraine genopbygge mange af sine byer og genopbygge og modernisere sit industribælte. En betydelig del af områdets industri er koncentreret i to store regioner: Dnipropetrovsk-regionen i den sydøstlige del af landet og D.P.R. i den østlige del, som hver især havde frembragt omkring 17 % af Ukraines industriproduktion før krigen.

D.P.R. koncentrerer sig overvejende om stålproduktion, kemisk industri og kulminedrift. Det har også videnskabelige centre. Det er vigtigt, at Donetsk by og Mariupol udgør to ender af en enkelt industrikorridor med industrivirksomheder. I Mariupol ejer selskabet Metinvest, der kontrolleres af milliardøren Rinat Akhmetov, to store stålværker samt andre anlæg, der tilsammen angiveligt beskæftiger 40.000 mennesker. Den demokratiske Folkerepublik er blevet negativt påvirket af faldet i kulproduktionen. I 2013 producerede Ukraine 84 mio. tons kul. Sidste år var tallet nede på 29 mio. tons, hvilket er et brat fald på to tredjedele. En stor del af områdets miner er placeret i Donbas-regionen. Flere af D.P.R.'s kulminer er blevet oversvømmet af voldsomme regnskyl i de sidste par år og gjort ubrugelige, og centralregeringen i Kyiv har ikke gjort meget for at hjælpe. Dette har skadet Ukraines stålproduktion. De britiske royales hellige "Great Reset"-korstog mod kul skader Ukraine yderligere.

Dnipropetrovsk-regionen, der er et center for sværindustri, er kendetegnet ved mange anlæg, der producerer en bred vifte af industri- og kapitalgoder, herunder støbejern, valset metal, rør, maskiner, maskiner, mineudstyr, landbrugsudstyr, traktorer, spovogne, køleskabe og fødevarerforarbejdning.

Flere store mineselskaber er beliggende i Kryvyi Rih, den længste by i Europa, som ligger i Dnipro-regionen.

ArcelorMittal, den største stålproducent i Ukraine med en årlig produktion på mellem 4 og 6 millioner tons, er beliggende i Kryvyi Rih. Juzhmash og Juzanoye, to store statsejede virksomheder, som var kernen i Sovjetunionens forsvars- og rumfartsproduktion, ligger også i Dnipro-regionen.

I disse to industricentre, som tilsammen producerede mere end en tredjedel af Ukraines industriproduktion, er en del af fabriksudstyret nedslidt – nogle stammer fra den midterste del af Sovjettiden – og en del af infrastrukturen er utilstrækkelig. Deres opretholdelse vil kræve betydelige kapitalinvesteringer i teknologisk opgradering og modernisering af kapitalgoder og anlæg samt opførelse af mange nye fabrikker. Dette bør være en fælles indsats i form af en Marshallplan-lignende indsats fra industrinationerne i Vest og Øst, ikke ulig det der var nødvendigt for at hjælpe med at genopbygge Tyskland efter Anden Verdenskrig.

For det tredje, jernbaner. Den vedlagte figur med titlen "Railroad and Road Corridors Across Eurasia", som først blev vist i Schiller Instituttets rapport "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge", bind II, viser Ukraines fysiske centrale placering i forhold til World Land-Bridge. I øjeblikket går 80-90 % af den godstrafik, der transporteres fra Asien til Europa, gennem jernbanelinjerne i den nordlige korridor, som går gennem Rusland, og som er blevet bragt næsten til standsning på grund af sanktionerne.

[[Indsæt MAP på s. 108 i SI specialrapport]]

En del af Ukraines jernbanenet er forældet og har et stort behov for genoplivning. Halvdelen af dets 21.640 kilometer (13.447 miles) er elektrificeret, men det kan ikke håndtere højhastighedstrafik undtagen på nogle få strækninger. I 2021 underskrev Krzaliznytsia, de ukrainske jernbaner, imidlertid en aftale med det italienske jernbaneselskab Ferrovie dello Stato Italiane om at gennemføre en forundersøgelse af

muligheden for at indføre højhastighedstogtrafik i Ukraine. Centralt i forslaget er opførelsen af en højhastighedsjernbanelinje fra Odessa til Kyiv til Lviv, en afstand på 790 km (489 miles). Denne højhastighedsrute skal udvides til at forbinde det vestlige Ukraine (hvor Kyiv og Odessa ligger) med Dnipro og D.P.R. i øst. Systemet omfatter passagertransport, men det bør udvides til også at befordre gods. Kineserne, der er verdens førende aktør inden for jernbanebyggeri, er også interesseret i at bygge højhastighedstog i Ukraine.

En jernbanelinje med højhastighedstog til transport af passagerer og gods gennem Ukraine ville kræve ca. 10.000 km nye strækninger (6.200 miles).

For det fjerde har Ukraine en meget fremtrædende og kompetent rumfartsindustri, som er forankret i det Kyiv-baserede Antonov Aeronautics og virksomhederne Juzhmash og Juzhnoye. Både Juzhmash og Juzhnoye har hovedkvarter i den sydøstlige ukrainske by Dnipro i Dnipropetrovsk-regionen, der er døbt "Rocket City" efter sin rumindustri. I sovjettiden fungerede Dnipro som et af de vigtigste centre for rum-, atom- og militærindustrien og spillede en afgørende rolle i udviklingen og fremstillingen af ballistiske missiler til U.S.S.R. Et af de kraftigste interkontinentale ballistiske missiler (ICBM'er), der blev anvendt under Den kolde Krig, var R-36, som senere blev et forbillede for Tsyklon-familien af løfteraketter. Både R-36 og Tsyklon blev designet af Juzhnoye og fremstillet af Juzhmash.

Vejen ud af den militære produktion var rumfartsindustrien. Begge virksomheder blev rygraden i landets rumindustri og byggede over 100 løfteraketter om året. I Vesten fik de opmærksomhed for at designe og fremstille de første trin til Antares-raketten, som opsendte Northrop Grumman Cygnus-lastbilen til den internationale rumstation. Og Juzhnoye fremstiller også motorer til Europas Vega-raketter.

Ud over rumfartøjer og raketter fremstiller Juzhmash også landingsgear, støbegods, smedegods, traktorer, værktøj og industriprodukter. Disse virksomheder og andre af Ukraines forsknings- og produktionsfaciliteter råder over gigantiske hangarer og komplekse testsystemer, der repræsenterer investeringer i milliarder af dollars.

Antonov Aeronautics fremstiller især tunge militære og kommercielle transportkøretøjer samt passagerfly og er også førende på verdensplan inden for lufttransport af rumkomponenter og fragtrelaterede satellittransporter. I 2016 blev det lagt ind i det nyoprettede Ukrainian Aircraft Corporation.

Juzmash, Juzhnoye og Antonov beskæftiger tilsammen 40.000 medarbejdere, hvoraf mange er ingeniører, rumforskere osv. De og deres komplekse enheder, udgør en ægte perle, ikke kun for rumforskning, men for deres bredere kapacitet, hvoraf en del kunne producere nye produkter såsom laserværktøjsmaskiner og mange andre avancerede maskiner, som Ukraine og andre nationer vil få brug for.

For det femte er Ukraines rige sorte muld en velsignelse for menneskeheden. Ukraine er en af verdens største korneksportører og eksporterer ifølge USA's landbrugsministeriums prognose fra marts 2022, for perioden 2021/22, 20 mio. tons hvede, 27 mio. tons majs og 6 mio. tons byg. Landet er verdens største producent af solsikkefrø og en af verdens syv største producenter af kartofler, tørrede ærter, gulerødder, agurker, græskar, kål, raps, sukkerroer osv. Med de rette internationale ordninger kunne det brødføde en del af Afrika.

For det sjette kræver alle disse projekter en enorm mængde støtte. Den økonomiske politik i Ukraine, der er dikteret af IMF, London og Wall Street, må ophæves fuldstændigt og omgående. Den har medført ødelæggelse, plyndring, sult og sygdom for det ukrainske folk fra 1991 til i dag.

Kreditbehovet for det ovenfor beskrevne program for Ukraines genopbygning vil med lethed beløbe sig til mellem en halv og en billion dollars. Det kan ikke opnås gennem IMF-City of Londons spekulative globale monetære kasino-system. Ukraine bør anvende Glass/Steagall-loven for at sætte sit finansielle system under øjeblikkelig konkursreorganisering og oprette en Hamiltonisk nationalbank som erstatning for centralbanken for at udstede de nødvendige mængder af målrettede kreditter til den produktive del af økonomien.

Alle disse foranstaltninger vil blive gennemført, som vi skitserede i det indledende afsnit af dette dokument, inden for rammerne af et nyt globalt kreditsystem, som sammen med Bælte- og Vej-Initiativet vil skabe en revolution i global udvikling.

The following excerpt is taken from Lyndon LaRouche's January 12, 2004 essay, "On the Subject of Tariffs and Trade."

Now, the world's present, floating-exchange-rate monetary-financial system is hopelessly bankrupt. It must be placed into governments-controlled receivership for necessary forms of administration and reorganization. Virtually none of the leading banking institutions of western Europe and the Americas (among other cases) are not implicitly bankrupt presently. Therefore, the first, most immediate objective of intervention by sovereign governments must be stability of the normal functions of society; the second, short- to medium-term objective, must be an increase in productive employment to levels sufficient to bring current accounts of nations into balance; the third objective must be the negotiation of a nested array of long-term sets of protectionist treaty-agreements on credit, tariffs, and trade among a set of leading nations. The latter agreements should range from one to two generations: corresponding to capital cycles of from twenty-five to fifty years.

The possibility of a recovery from the condition presently

bequeathed to us by the combination of the floating-exchange-rate IMF system and the wildly aberrant behavior of central banking systems of nations, depends upon a massive supplement of long-term credit for capital formation, with initial emphasis on capital formation in basic economic infrastructure. To sustain such a program of expansion over two generations, as we must, requires a system in which fundamental borrowing costs must be no higher than between 1-2% simple-interest rates. This can be achieved only under conditions defined by a fixed-exchange-rate monetary-financial system. Therefore, this means a 'gold reserve system,' but not a revival of a British-style (or looney Ezra Pound's) 'honest money' sort of gold standard system. This also means a system of long-term trade and tariff agreements among nations, to an effect consistent with such goals as long-term growth of capital formation.

Download (PDF, Unknown)

Schiller Instituttet i Danmark annoncerer sin videokonference den 9. april ved DEO's online Ukraine-debatmøde

KØBENHAVN, 29. marts – I dag afholdt DEO (Demokrati i Europa Oplysningsforbundet), en online briefing "Ukraine og den nye virkelighed i EU". Der var 90 online-deltagere, og mødet vil blive arkiveret.

Under diskussionen stillede et medlem af Schiller Institut det sidste spørgsmål, som bl.a. omfattede en annoncering af Schiller Instituttets kommende videokonference.

Spørgsmålet gik på, at der ud over krigen mellem Rusland og Ukraine er fare for optrapning til endog atomkrig. "Der er sket et skred væk fra ingen første brug af atomvåben, og USA og Rusland taler nu om, under hvilke omstændigheder atomvåben kunne anvendes. Vi må lave en plan for, hvordan vi kan undgå fremtidige krige.

Schiller Institut har foreslået en international konference for at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer med den Westfalske Fred som model. Vi afholder en videokonference om dette den 9. april kl. 15 eller senere. Hvad mener I om dette?"

Chefanalytiker i DEO Rasmus Nørlem Sørensen sagde, at han ville forsøge at svare på, hvordan man kan forhindre en atomkrig i den korte tid, der er tilbage. Han sagde, at siden Trump er nedrustning brudt sammen. Der er stadig NATO-diskussioner om konflikter, hvor atomvåben kan bruges som en sidste udvej. Russerne har nedjusteret, hvornår de er parate til at bruge atomvåben, men har sagt at de kun ville bruge atomvåben, hvis den russiske stat bliver truet. Kina har atomvåben som et valg i deres konfliktspor.

For at undgå atomkrig vil det kræve en ny international ramme, som SI-repræsentanten sagde, med nedrustning og forudsigelighed med hensyn til røde linjer. Et stort problem er, at der ikke er nogen kanaler åbne til Rusland lige nu.

Link til mødet: https://www.youtube.com/watch?v=6gfkhufo_bM

Spørgsmål ved 54:20

Tænketaenken RAND, skitserede USA's krigspolitik mod Rusland i 2019

Den 28. marts (EIRNS) – I 2019 offentliggjorde RAND Corporation en 354 sider lang rapport med titlen “Extending Russia: Competing from Advantageous Ground”. Det er et manuskript til en politik for geopolitisk konfrontation mod Rusland, der har til formål at svække og underminere Rusland som stat.

EIR rapporterede dengang, at resuméet af rapporten fra RAND afslørede det hele: “Som USA's nationale forsvarsstrategi har anerkendt, er USA i øjeblikket låst fast i en stormagts konkurrencesituation med Rusland. Denne rapport har til formål at definere områder, hvor USA kan konkurrere til sin egen fordel. Den undersøger Ruslands sårbarheder og bekymringer; den analyserer potentielle politiske muligheder for at udnytte dem; og vurderer de dermed forbundne fordele, omkostninger og risici, samt sandsynligheden for en vellykket gennemførelse.” (https://www.rand.org/content/dam/rand/pubs/research_reports/R3000/RR3063/RAND_RR3063.pdf)

Mange af de skridt i retning af konfrontation, som foreslås i rapporten, er siden blevet gennemført af USA, som Rick Sterling, en undersøgende journalist fra San Francisco-området, viser i en artikel i Dissident Voice. “I stedet for at ‘forsøge at holde sig på forkant’ eller forsøge at forbedre USA indenrigspolitisk eller med hensyn til de internationale relationer, er der lagt vægt på bestræbelser og handlinger, for at underminere den udpegede modstander Rusland”, skriver Sterling. Rapporten, fortsætter han, “konstaterer, at Rusland

har 'dybtliggende' bekymringer for vestlig indblanding og potentielle militære angreb. Disse bekymringer anses for at være en sårbarhed, der kan udnyttes. Der nævnes ikke noget om årsagen til de russiske bekymringer: De er blevet invaderet flere gange og havde 27 millioner døde under Anden Verdenskrig."

Sterling bemærker, at blandt de provokationer, der foreslås i rapporten, er følgende:

- "- Repositionering af bombefly inden for umiddelbar angrebsafstand af vigtige russiske strategiske mål"
- "- Udstationering af yderligere taktiske atomvåben til lokationer i Europa og Asien"
- "- Forøgelse af USA's og allierede flådestyrkers stilling og tilstedeværelse i Ruslands operative områder (Sortehavet)"
- "- Afholdelse af NATO-krigsøvelser ved Ruslands grænser"
- "- Ophævelse af INF-traktaten (Intermediate Nuclear Forces)."

"Disse og mange andre provokationer, som Rand foreslår, er faktisk blevet gennemført," skriver Sterling. "For eksempel gennemførte NATO massive kampøvelser med titlen 'Defender 2021' lige op ad Ruslands grænse. NATO er begyndt at 'patroljere' i Sortehavet og foretage provokerende indtrængen i Krim-farvande. USA har trukket sig ud af INF-traktaten."

Hvad RAND-rapporten gør, forklarer han senere, er at vurdere omkostninger og fordele ved forskellige amerikanske handlinger. "Det betragtes som en 'fordel', hvis øget amerikansk bistand til Ukraine resulterer i tab af russisk blod og ressourcer. I forbindelse med spekulationer om muligheden for russisk troppetilstedeværelse i Ukraine antyder rapporten, at det kunne blive 'ganske kontroversielt i hjemlandet, ligesom det var tilfældet, da Sovjet invaderede Afghanistan'."

Fred, på den anden side, påpeger Sterling, betragtes som "ufordelagtigt". "En fredsaftale, der garanterede grundlæggende rettigheder for alle ukrainere og statslig neutralitet i rivaliseringen mellem stormagter, ville være fordelagtigt for de fleste ukrainere," skriver han. "Det er kun det amerikanske udenrigspolitiske establishment, herunder det amerikanske militær- medie- industrielle kompleks, og ukrainske ultranationalister, der ville være " ugunstigt stillet"."

(<https://dissidentvoice.org/2022/03/rand-report-prescribed-us-provocations-against-russia-and-predicted-russia-might-retaliate-in-ukraine/>)

Det Britiske Imperiums politik over for Rusland {Er} Regimeskift

Den 28. marts (EIRNS)–Glenn Greenwald, angiver i en artikel, der blev offentliggjort i går, "Bidens uforsvarlige ord understreger farerne ved USA's brug af Ukraine som en stedfortræderkrig," at han ikke køber de tilbagekaldelser, som embedsmænd fra Bidens administration har udsendt om, at USA ikke har en politik for regimeskift over for Rusland.

Han citerer bl.a. den britiske imperialist Niall Ferguson, som skrev i Bloomberg News i sidste uge: "Jeg konkluderer, at USA har til hensigt at holde denne krig i gang... Jeg har beviser fra andre kilder, der bekræfter dette. 'Det eneste slutspil nu', hørte man en højtstående embedsmand fra administrationen sige ved et privat arrangement tidligere på måneden, 'er Putin-regimets ophør'.... Jeg kan forstå, at højtstående

britiske personer taler i lignende vendinger. Man mener, at "Storbritanniens mulighed nr. 1 er, at konflikten udvides og dermed forbløder Putin". Igen og igen hører jeg sådanne vendinger. Det er med til at forklare den manglende diplomatiske indsats fra USA's side for at sikre en våbenhvile. Det kan også forklare præsident Joe Bidens villighed til at kalde Putin for en krigsforbryder." (<https://www.bloomberg.com/opinion/articles/2022-03-22/niall-ferguson-putin-and-biden-misunderstand-history-in-ukraine-war>)

Atlantic Council CEO, Fred Kempe, videreførte denne tankegang fra Putin til Kinas Xi Jinping. Kempe roste i et indlæg i CNBC den 27. marts Biden's "fejl" i Polen. "Der er ingen tvivl om, at præsident Xi må begynde at overveje konsekvenserne af Putins ruin," skriver Kempe. "I den måske mest betydningsfulde tale i sin lange politiske karriere, afveg USA's præsident Joe Biden i Polen fra sin forberedte tekst ved at antyde, hvilken pris Putin bør betale for sin uberettigede, uprovokerede og kriminelle krig mod Ukraines civile. 'For Guds skyld', sagde Biden, 'denne mand kan ikke forblive ved magten'."

Disse udtalelser fra Ferguson og Kempe påviser således, at balladen om Bidens "fejl" blot er en skinmanøvre. (<https://www.atlanticcouncil.org/content-series/inflection-points/by-doubling-down-on-putin-xi-is-gambling-his-own-power/>)

Den westfalske Freds sejrige princip

Den 25. marts (EIRNS) – Den internationale konference den 9. april i Schiller Instituttet om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur og den forudgående organiseringsproces

kan være et pejlemærke for verden. Den kan give mange en anledning til – måske endda på trods af dem selv – at få begrebsmæssig adgang til og indsigt i den primære, umiddelbare og uundværlige rolle, som de som enkeltpersoner kan spille for at afværge den ellers næsten sikre snarlige termonukleare undergang for menneskeheden. Den alternative sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der er nødvendig, kan etableres, men kun ved at efterligne den internationale fremgangsmåde, som Lyndon LaRouche anvendte til at ændre en tragisk politisk retning, herunder inden for USA's præsidentembedes institution, gennem udformning af foranstaltninger udefra, og fra oven, for at overløste og besejre det britiske oligarkis sædvanlige kontrol over denne institution og dens magthavere. Uanset om det drejer sig om "Operation Ibn Sina" for Afghanistan/Sydvestasien, Verdenssundhedsplatformen under Komitéen for modsætningers Sammenfald eller den Westfalske Freds tilgang til Ukraine, skal der altid tilvejebringes et alternativ, "en mere excellent måde" af ægte lederskab i en krisetid.

For det første må vi gennem sociale medier, trykte medier og andre kanaler, fremtvinge en offentlig diskussion om den kendsgerning, som stadig er undertrykt efter 39 år, at det var på grund af Lyndon LaRouches idéer og indsats, at USA's præsident den 23. marts 1983 foreslog Sovjetunionen en fælles videnskabelig indsats for at gøre atomvåben "impotente og forældede", med den daværende præsident Ronald Reagans personlige udsagn. For det andet må vi provokere militær- og efterretningsfolk, regeringsinstitutioner og borgerne i almindelighed i alle nationer til at gøre noget, der måske er endnu mere skræmmende end at stå over for termonuklear udslettelse – de må afvise både geopolitik og valutapolitik som værende ødelæggende, ikke kun for deres egen

interesse, men også for menneskehedens samlede egeninteresse. For det tredje er den bedste måde at gøre det på at få folk til at erkende, at det egentlige strategiske problem ikke

ligger i dødbringende atomvåben. Det ligger i afvisningen af den opfattelse, at der kun findes én menneskelig race, én menneskelig art, og at denne arts interesser som helhed er det eneste sande udtryk for den menneskelige identitet. Denne opfattelse af menneskeheden, som efterhånden er blevet bredt forkastet, er nu afgørende for menneskehedens fortsatte eksistens, vækst, udvikling og velstand.

I denne uge troede britiske kræfter, at de havde opnået en "sejr for dommedag", i hvert fald som det i dag blev rapporteret i Wall Street Journal. The Journal diskuterede, hvad de kaldte "en ny beslutning" af Biden, "truffet tidligere på ugen under pres fra allierede, (som) fastholder, at den 'grundlæggende rolle' for det amerikanske atomarsenal vil være "at afskrække atomangreb" – et underfundigt, men væsentligt skift i forhold til hans holdning i valgkampen."

Bidens bekendtgjorte politik i 2020 havde været, at "det eneste formål med USA's atomarsenal bør være at afskrække – og om nødvendigt at gengælde – et atomangreb." "De allierede i NATO har været særdeles nervøse for at skifte til en doktrin med 'eneste formål', da de frygter, at det kan svække afskrækkelsen mod et konventionelt russisk angreb på alliancen." Selv om der blev udtrykt en bemærkelsesværdig, umiddelbar bestyrtelse og modstand, hvad er det så lige præcis, at Rusland eller andre nationer som Kina og Indien, skal udlede af det?

I sin nylige artikel "Will Humans Be the Next Freedom Fries?" påpeger den tidligere CIA-analytiker Ray McGovern, at "amerikanske eksperter og strategiske eksperter synes lykkeligt uvidende om, hvor tæt vi alle er på at blive stegt i et atomangreb fra Rusland... Her er problemet: Russerne har al mulig grund til at være i alarmberedskab. Deres radarsystem til tidlig varsling er så utilstrækkeligt, at der er situationer (herunder tilfælde hvor der er tale om uskyldige raketaffyringer), hvor den russiske præsident Putin kun har få minutter – hvis det er tilfældet – til at beslutte, om han

skulle affyre atommissiler for at ødelægge resten af verden – hvis han fik mistanke om, at Rusland var under et atomangreb.”
[Understregning i original.]
[<https://www.antiwar.com/blog/2022/03/23/will-humans-be-the-next-freedom-fries/>]

Vores organisering bliver nødt til at få verden til at erkende virkeligheden. Forkastelsen af Lyndon LaRouches “Højere Fredspolitik” fra 1983 for at skabe et teknologisk-videnskabeligt engagement med Sovjetunionen, som indledningsvis blev modarbejdet af den russiske Andropov-regering og lidt senere af George Bush-fraktionen i det amerikanske præsidentembede, der også sendte LaRouche i fængsel, har nu bragt verden på randen af selvudslettelse. Som pastor Dr. Martin Luther King engang sagde: “Valget står ikke mellem vold og ikke-vold. Valget står mellem ikke-vold og ikke-eksistens.” Helga Zepp-LaRouches artikel: “Gandhis vision for et nyt paradigme i internationale relationer, et verdenssundhedssystem og direkte ikke-voldelig handling i tider med socialt sammenbrud” bør læses af alle, der ønsker at forstå og formidle det indre virke af den tankegang, der er nødvendig for at begribe og gennemføre den “Westfalske Fredsmetode”, der foreslås i vores underskriftindsamling og indkaldelse til konference, hvis gennemførelse vil vende den nuværende ubønhørlige “March of Folly” til menneskehedens største mulighed.
[https://larouchepub.com/hzl/2021/4826-gandhis_vision_for_a_new_para-hzl.html]

Kina fremmer paradigme for udvikling i Centralasien; NATO-blok beordrer yderligere sanktioner og mere krig

Den 24. marts 2021 (EIRNS) – Tidligt i dag i Kabul aflagde Kinas udenrigsminister, Wang Yi, et overraskende besøg for at mødes med Taliban-regeringsledere og diskutere Bælte- og Vej-Initiativet, navnlig forbindelsen mellem Afghanistan og CPEC (China Pakistan Economic Corridor). I næste uge vil Beijing være vært for Afghanistan og dets nabolande på et tredje regionalt møde om fremme af mulighederne for at skabe forbindelser, med henblik på stabilitet i Afghanistan og udvikling i hele Centralasien. Det indebærer en økonomisk aktivitet til gensidig fordel for alle nationer, hvilket er det princip, der nu er et desperat behov for på verdensplan.

I modsætning hertil mødtes adskillige af statslederne fra de store vestlige nationer i dag personligt i Bruxelles på en række af tre hastemøder – NATO med 30 nationer, landene i G7 og EU med 27 nationer – og fremkom udelukkende med tilsagn om mere oprustning i Østeuropa, flere beskyldninger mod Rusland, trusler mod Kina om at afstå fra at alliere sig med Rusland samt vrangforestillinger om den europæiske økonomi og verdensøkonomien.

“Hvad foregår der i deres hoveder?” var reaktionen fra Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, i dag, da hun indledte den ugentlige webcast. Hun henviste specifikt til den farligste af alle de vrangforestillinger, der indgik i dagens mislykkede krisemøder, nemlig at en atomkrig nu er på dagsordenen som en mulig “eventualitet” ifølge topledere i Vesten.

At stoppe dette og gøre plads til en ny verdensarkitektur for sikkerhed og udvikling er fokus for Schiller Instituttets internationale konference den 9. april, ligeledes en global underskriftsindsamling.

[https://schillerinstitute.nationbuilder.com/convoke_an_international_conference_to_establish_a_new_security_and_development_architecture_for_all_nations]

[https://schillerinstitute.nationbuilder.com/for_a_conference_to_establish_a_new_security_and_development_architecture_for_all_nations]

Selv uden atomeksperiment er der risiko for, at vi vil blive ramt af hungersnød i verden, hvis vi lader de fremprovokerede stridigheder og det økonomiske sammenbrud udvikle sig til mere kaos og lidelse. Allerede før pandemien manglede mere end 800 millioner mennesker i 2019 tilstrækkelig ernæring, og 125 millioner af dem var i ekstreme sultfaser. Siden da, med hyperinflationen og nu konsekvenserne af den fremprovokerede Ukraine-krise og sanktioner, er fødevarekrisen og forstyrrelser i landbruget blevet forværret til den realistiske udsigt til en milliard mennesker, der lider af mangel på fødevarer, og 400 millioner i ekstrem nød.

Denne katastrofe er udelukkende en menneskeskabt katastrofe, og mange nationer er parate til at sætte sig op imod den afpresning og tyrannisering, som tvang dem til at følge de aksiomer, der i første omgang forårsagede det økonomiske sammenbrud. Hvem ønsker at lade sit folk sulte for "friheden" i NATO's "regelbaserede" verdensorden?

I dag fandt der en afstemning sted i FN's Generalforsamling om støtte til humanitær bistand i Ukraine, men især om at fordømme Rusland. Endnu en gang, som det skete den 2. marts i en afstemning i FN's Generalforsamling, undlod et betydeligt antal nationer at stemme – 38 denne gang (35 den 2. marts) – i stedet for at indordne sig under det globale NATO's

kommandoer.

Den russiske udenrigsminister, Sergej Lavrov sagde i går i en tale til Moskvas Center for internationalt Diplomati, hvor han kommenterede de hidtil usete sanktioner mod Rusland og NATO's deployering: "Det handler om at fjerne forhindringen i form af Rusland på vejen til opbygningen af en unipolær verden... Det handler ikke om Ukraine, det handler om en verdensorden, hvor USA ønsker at være den eneste suveræne og dominerende..."

Mobilisér for Schiller Instituttets underskriftsindsamling og konference for at skabe en ny verdensorden for fred og udvikling for alle.

**Mens Biden tager til Europa,
er spørgsmålet: "Hvad foregår
der i deres hoveder?"**

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche**

Da Biden i går rejste til Europa for at mødes med "allierede" ledere i NATO, G7 og EU, var der talrige erklæringer fra amerikanske embedsmænd, herunder Biden, der bebudede en optrapning mod Rusland. Med udtalelser om russiske "krigsforbrydelser" og atomkrig som en "mulig eventualitet" afspejler det, bemærkede Zepp-LaRouche i dag, "nul kapacitet"

til at gennemtænke den strategiske krise.

Zepp-LaRouche imødegik den ensartede fortælling, der dominerer Vesten, ved at identificere målet for denne sprogbrug som værende et regimeskifte mod Putin – men med hvilket formål? Som følge af optrapningen af sanktioneerne anslås det nu, at fødevaremangel snart vil true 1 milliard mennesker – Hvem begår egentlig krigsforbrydelser og krænker menneskerettighederne?

Hun diskuterede det ironiske i, at diskussionen om atomkrig bryder ud på 39-årsdagen for Ronald Reagans promovning af Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som hendes mand, Lyndon LaRouche, havde været en af de førende arkitekter bag. LaRouches idé, som var kernen i Reagans forslag, var ikke blot en militærpolitik til forsvar mod atomkrig, men en økonomisk tilgang med deling af de mest avancerede teknologier til gavn for alle nationer. Denne idé er i centrum for Schiller Instituttets kommende videokonference om skabelse af en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som skal erstatte det neokonservative, neoliberale system, der er ved at falde sammen i dag.

**Briterne indkalder Biden til
Europa for at erklære:
Atomkrig er ikke længere
utænkeligt;**

det er en “potentiell hændelse”

Den 23. marts (EIRNS) – I dag er det 39 år siden præsident Ronald Reagan i 1983 annoncerede det historiske Strategic Defense Initiative (SDI), politikken for et fælles amerikansk-sovjetisk samarbejde om forsvarssystemer til ballistiske missiler baseret på “nye fysiske principper”, som Lyndon LaRouche udformede og derefter drøftede med sovjetiske repræsentanter gennem samtaler i bagkanaler, der blev sanktioneret af Reagans Hvide Hus. Det var næsten lykkedes med denne politik at få en ny international sikkerhedsmæssig og økonomisk arkitektur indført, som en gang for alle ville have sat en stopper for britisk geopolitik og britisk spekulation og plyndring.

Ironisk nok er det på årsdagen for SDI, at et fuldstændig vanvittigt Britisk Imperium er i færd med at drive konflikten mellem USA/UK/NATO og Rusland til det punkt, hvor der er atomar konfrontation – både på de militære og økonomiske fronter. På en briefing til journalister om præsident Joe Bidens rejse til Europa for at mødes med NATO og EU-ledere, som begynder den 24. marts, informerede USA’s nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan i går medierne om, at USA “i betragtning af skrækken for en potentiel anvendelse af atomvåben” omkring konflikten mellem Rusland og Ukraine, har USA “ikke ændret vores nukleare forholdsregler til dato”, men at præsident Biden “vil rådføre sig med allierede og partnere om denne potentielle eventualitet”.

Hvad skete der mon med den fælles erklæring, som præsident Biden og præsident Putin udsendte efter deres topmøde den 16. juni 2021, om at “atomkrig ikke kan vindes og aldrig må udkæmpes” – som en hyldest til en aftale fra 1985 mellem USA’s tidligere præsident Ronald Reagan og Sovjetunionens præsident Mikhail Gorbatsjov? Eller de identiske erklæringer, der

hovedsageligt er tilrettelagt af russiske diplomater, og som blev vedtaget på topmødet mellem Putin og Xi Jinping den 28. juni 2021 og den 3. januar 2022 af FN's P-5-atomvåbenmagter?

Udenrigsminister Tony Blinken har yderligere låst sig fast på kollisionskurs med Rusland ved i dag, på tærsklen til Bidens afrejse, at bekendtgøre, at "på baggrund af de oplysninger, der er tilgængelige på nuværende tidspunkt, vurderer den amerikanske regering, at medlemmer af Ruslands styrker har begået krigsforbrydelser i Ukraine." Han tilføjede med en truende bemærkning, at "Vi er forpligtet til at kræve ansvarlighed ved hjælp af alle tilgængelige værktøjer, herunder strafferetlig forfølgelse."

Den økonomiske og finansielle krigsførelse, som London og Wall Street har udløst mod Rusland, er ikke mindre truende for menneskehedens fortsatte eksistens end deres atomare, grænsesøgende krigsførelse. De har indledt en politik, hvor de ved hjælp af uendelige "sanktioner" forsøger at afkoble verdensøkonomien radikalt i to bittert modsætningsfyldte blokke – en militariseret NATO-dollar blok og Bælte og Vej-blokken – som begge er ved at blive kastet ud i et inferno af økonomisk sammenbrud og affolkning.

Rusland vil imidlertid forsvare sig mod den planlagte udslettelse – både på de militære og økonomiske fronter. I løbet af de sidste tre uger har præsident Putin flyttet Rusland over på et krigsøkonomisk udgangspunkt, idet han aggressivt har forsvaret den indenlandske produktionskapacitet og anvendt beskyttelsesforanstaltninger, såsom valutakontrol, for at afværge ekstern finansiell krigsførelse. I dag meddelte Putin, at Rusland kun vil acceptere betalinger fra eksporteret naturgas til "uvenlige stater" (dvs. dem, der deltager i sanktionerne) i rubler og ikke i dollars. Dette vil yderligere afskærme Rusland fra spekulative dollar angreb på dets banksystem og skabe en alvorlig forvirring for Tyskland og andre europæiske lande, som er dybt afhængige af importeret russisk naturgas, olie, hvede og andre produkter.

Imidlertid er der en vej tilbage fra afgrunden for menneskeheden, selv på dette sene tidspunkt. På Schiller Instituttets konference den 9. april, hvor der opfordres til en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, vil vi i detaljer beskrive den nødvendige politiske strategi, til at vende dette tilsyneladende uafvendelige styrtdyk mod helvede.

Denne strategi følger den samme grundlæggende tilgang, som Lyndon LaRouche anvendte i forbindelse med sit SDI-projekt fra 1983, og som LaRouche gentog i en artikel, der blev offentliggjort i EIR's nummer af 19. juli 1996, "SDI: The Technical Side of 'Grand Strategy'" https://larouchepub.com/eiw/public/1996/eirv23n29-19960719/eirv23n29-19960719_040-sdi_the_technical_side_of_grand-lar.pdf.

I dette dokument udtalte LaRouche: "Begge supermagter, og andre, havde desperat brug for en stimulans til teknologidrevet vækst, svarende til den økonomiske effekt af Kennedys " kriseprogram " for den bemandede månelanding. Samarbejde om udvikling af de teknologier, der er nødvendige for et strategisk forsvar mod ballistiske missiler, ville give alle deltagende økonomier den nødvendige teknologiske stimulans, hvis man samtidig indfører en politik, der fremmer "afsmittende virkninger" på den civile økonomi.

"For at skifte fra et fjendtligt forhold til et samarbejdsforhold i de tilfælde, hvor der tidligere har været en langvarig, dybt forankret fjendtlighed, må der skabes et stærkt incitament af vedvarende velvillighed. Udadtil lægger effektive incitamenter til sådanne formål, vægt på fysisk-økonomiske fordele (til forskel fra relativt flygtige, finansielle fordele). De fysisk-økonomiske fordele er vigtige, men materialisterne og empirikerne overvurderer i høj grad sådanne "incitamenter" som sådan. Det væsentlige er ikke den materielle belønning som sådan; det væsentlige er aktiveringen af agape; den offentlige legitimering af en nødvendig materiel gevinst med aktiveringen af de kognitive processer, som

videnskabelige og teknologiske fremskridt absolut afhænger af, er nøglen til at opnå den ønskede strategiske effekt...

“Forudsætningen for eksistensen af den moderne form for en perfekt suveræn, konstitutionel, nationalstatslig republik, er opfattelsen af mennesket som et kognitivt væsen, ikke som faste sæt af biologiske sociale egenskaber. Det er i den udstrækning, vi kræver, at alle blandt samfundets medlemmer skal fungere med hovedvægt på udvikling og brug af de kognitive potentialer, som adskiller det menneskelige individ fra dyrene, at vi opfordrer det potentielle herredømme, som republikken har i forhold til enhver anden samfundsform, i forhold til ethvert oligarkisk samfund, til at komme i anvendelse. Det forstod Niccolò Machiavelli, og hele historien siden da, har på en eller anden måde bekræftet dette princip...

“For at genvinde vores nationale suverænitet og skabe den sikkerhed, vi har brug for, må vores nation genvinde sin sjæl. Ellers er vi fortabte, og de fleste af de nulevende familier på denne planet ligeså. Et effektivt strategisk forsvar skal først og fremmest forstås som en økonomisk, kulturel og moralsk opgave. Hvilke vildfarelser er vi villige til at opgive for at sikre vores nation, for måske at redde vores sjæle?”

**POLITISK ORIENTERING den 24.
marts 2022:
Mobilisér for Schiller**

Instituttets videokonference den 9. april om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Klik her for lydfilen.

Med formand Tom Gillesberg.

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2022/03/tg-24.3.22.mp3>

NATO og EU er ved at “selv-sanktionere” et økonomisk sammenbrud

Den 21. marts (EIRNS)-Støttet af mange tusinder verden over, vil Schiller Instituttets opfordring til en konference for at designe en ny strategisk og økonomisk udviklingsarkitektur mod denne krise, sætte instituttet i stand til at organisere en international konference den 9. april på det fornødne niveau. Den alvorlige krise, åbner for første gang i årtier, øjnene hos mange mennesker i verden for principperne i Lyndon LaRouches “Fire økonomiske love” og hans design for et nyt Bretton Woods-kreditsystem; det er den eneste vej tilbage til varig fred gennem økonomisk udvikling af alle nationer.

NATO-landenes uhørte monstrøse økonomiske sanktioner og

finansielle konfiskationer, tvinger forsætligt verden mod to blokke; medierne i de nævnte lande, fremstiller Rusland som værende økonomisk, permanent tilintetgjort, uden at Kina og Indien er i stand til at hjælpe det tilstrækkeligt. De hævder, at de eurasiske udviklingskorridorer i Bælte- og Vej-Initiativet er blevet undermineret.

Men det voksende antal tænkende mennesker, der har lært eller fulgt Lyndon LaRouches økonomiske principper, ved, at denne fjernelse fra dollar-euro-finansieringen kan katalysere et nyt kreditsystem baseret på guldreserver. Det vil, hvis det opstår, være centreret i disse eurasiske magter, men åbent for USA og Europa, ligesom Bælte- og Vej udviklingsprojekterne har været det. Det kunne anvende disse magters store produktive kræfter, som NATO-landene nu forsøger at " afskærme" og ødelægge med sanktioner, til at lede et globalt økonomisk opsving. Fra denne frygtelige krig kunne der komme en fred, der er rodfæstet i de fremtidige fordele, som denne kredit- og valuta aftale, der vil bringe alle nationer økonomisk udvikling. Dette er formålet med Schiller Instituttets underskriftindsamling og konference.

En artikel fra i dag i "Markets Insider's Oil & Commodities News", rapporterer at den russiske olieeksport er faldet med ca. 1 mio. tønder pr. dag siden slutningen af februar, på grund af et større fald i eksporten til Europa på ca. 1,5 mio. tønder pr. dag. Det betyder, at omkring en tredjedel af den europæiske import fra Rusland er stoppet; situationen med Europas naturgas import er tilsvarende. "Oil & Commodities News" citerer en " ledende råvarestrateg" fra Morgan Stanley for, at selv om olieeksport fra Rusland formelt set ikke er omfattet af NATO-landenes økonomiske krigssanktioner, så "selv-sanktionerer" et stort antal europæiske virksomheder og afstår fra at købe olie eller naturgas fra Rusland – da USA har udstedt et forbud mod det.

Denne ekspert forudser, at prisen pr. tønde olie vil forblive på 120 \$ "eller den kan øges" i 12-18 måneder. Knap en måned

med olie, gas, metaller, gødning og fødevarer, der er steget i pris, oven i den galopperende inflation, der var i gang forinden, har været tilstrækkeligt til at sænke transporten, presse landbrugets udbytter ned, udløse strejker, trække al likviditet ud af råvaremarkederne og udløse mangelsituationer af alle slags. Bloomberg News bragte overskriften den 18. marts: "Verdens største råvaremarkeder er begyndt at bryde sammen".

Der findes endda en makaber Wall Street-eufemisme for denne dybe sparepolitik: "ødelæggelse af efterspørgsel". Men det er millioner af menneskers arbejdsliv i Europa, USA og mange udviklingslande, der bliver ødelagt.

Et typisk eksempel: Det Internationale Energiagentur (IEA) udsendte et skøn den 18. marts, at olie markederne ville falde med 3 millioner tønder pr. dag i 2022, efter at de allerede har reduceret deres produktion med 9 millioner tønder pr. dag i de sidste to år. Men sammen med denne vurdering kom IEA's liste over anbefalede nedskæringer i bilkørsel, opvarmning, flyvning, fortæring osv., som angiveligt kunne "spare" lige præcis 3 millioner tønder pr. dag året rundt, overvejende i USA og Europa. Denne dybe nedskæring – "selv-sanktionering" – er netop det, der hele tiden var hensigten med den grønne New Deal. Wall Street og City of Londons Great Reset /store nulstilling – har altid anset det for nødvendigt at "knuse" modstandernationerne Rusland og Kina for at gennemtvinge denne nedskæringspolitik.

Det utilsigtede resultat kan blive, at de store eurasiske nationer, uanset de er blevet sat tilbage af krigen og NATO-landenes altomfattende finansielle krigsførelse, bliver enige om et nyt penge- og kreditsystem og restitueres markant – mens de transatlantiske nationers økonomier kollapser i hyperinflation og et finansielt krak, samtidig med at deres militærbudgetter vokser i vejret!

At undgå dette, er ligeledes opgaven for Schiller Instituttets

unikke internationale andragende og dets kommende konference, som anviser en ny strategisk og økonomisk arkitektur til gavn for alle nationers strategiske interesser og økonomiske udvikling.

Indsat billede: Pexels

Hvilken form for fred? Hvilken type vækst?

Den 20. marts (EIRNS) – Vi lever med den umiddelbare trussel om en omfattende atomkrig, der kan udslette den menneskelige art, og i en økonomisk selvmordsspiral, der ødelægger menneskeliv og fremskridt. Hvad er vejen ud?

Folk af god vilje søger fred i Ukraine, men hvilken slags fred? Hvis fred blot var et fravær af krig, var Ukraine og Rusland så “i fred” før den 24. februar? Har Rusland og NATO været “i fred” i de sidste tyve år?

En fred, der er baseret på en magtbalance, på en kalibreret lighed mellem forskellige mål, kan ikke bestå; den ville ikke afspejle menneskehedens universalitet eller de fælles veje til velstand og lykke...

Den fornødne form for fred, der er nødvendig for verden, kan ikke vindes på Ukraines jord.

Den må føres og tilvejebringes af befolkningen i USA, i andre NATO-lande, i den alliancefrie verden, af alle – kort sagt gennem en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, der tager hensyn til alle nationer og menneskehedens interesser generelt.

Denne interesse går ud over nationernes (eller deres herskende eliteres) privilegier, og har sin autoritet fra det enkelte menneskes natur som skabt i Guds levende billede, udstyret med fornuft og med en impuls (og en ret, der i vid udstrækning er uforløst!) for, på en varig måde at bidrage til hele menneskehedens fremskridt.

Vi er nået til det punkt, hvor fattigdom overalt på denne klode er omsonst, og hvor dens fortsatte tilstedeværelse er en forbrydelse. I modsætning til dette store potentiale af det menneskelige sind og den menneskelige økonomis kræfter, befinder sig et angloamerikansk centreret imperium, der direkte angriber det menneskelige potentiale til at trives – angriber det gennem grønne mandater, finansialisering af økonomien og med direkte militære konfrontationer.

Den russisk-ukrainske bio-geo-kemiker Vladimir Vernadsky beskrev den voksende kraft i det menneskelige sind i sin "Scientific Thought as a Planetary Phenomenon", som han skrev i 1930'erne:

"I løbet af det sidste halve årtusinde, fra det 15. til det 20. århundrede, fortsatte udviklingen af menneskets stærke indflydelse på den omgivende natur og dets forståelse af den, i et hastigt tempo og blev stadig mere magtfuld. I løbet af denne periode blev hele planetens overflade omfattet af en fælles kultur: opdagelsen af bogtrykkeriet, kendskab til alle tidligere utilgængelige områder af jorden, beherskelse af nye energiformer – damp, elektricitet, radioaktivitet – beherskelse af alle kemiske grundstoffer og deres anvendelse til menneskets behov, skabelse af telegrafien og radioen... Gennemgribende sociale forandringer, der fik støtte fra de brede masser, satte deres interesser i første række, og spørgsmålet om at eliminere underernæring og hungersnød blev en realistisk mulighed, som ikke længere kunne ignoreres."

Tiden er inde til at organisere verden omkring realiseringen af dette store potentiale hos den menneskelige art, til at

kassere fortidens brutale geopolitik og magtbalance perspektiv, og skue frem mod en fremtid med overflod og fremskridt.

Dér ligger sejren! Og den skal opnås, inden "dommedagsuret" slår midnat.

Styrk Schiller Instituttets konference den 9. april!

Seminar om Ukraine i DIIS: Schiller Instituttet udbreder ideen om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur

Den 22. marts 2020 (EIRNS) – I går afholdt Dansk institut for internationale Studier (DIIS) to seminarer om krigen i Ukraine (se det første på engelsk her). Forud for mødet omdelte Schiller Instituttet sit seneste nyhedsbrev "For en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur" og underskriftsindsamlingen med samme titel, hvori de første prominente underskrivere indgik, og de blev modtaget af de fleste fremmødte. En del af seminaret omfattede indlæg med titlerne: "The Ukraine War and the Prospect of Nuclear War" af Rens van Munster og "China, India, and a European conflict in an Asian Century" af Luke Patey, begge DIIS-forskere. Ud over de ca. 150 personer, der var til stede, blev arrangementet live-streamet, så det er tilgængeligt efterfølgende. En repræsentant for Schiller Instituttet fik mulighed for at stille det indledende spørgsmål.

Hun annoncerede Schiller Instituttets kommende internationale

videokonference den 9. april og foreslog, at på samme måde som der er forhandlinger mellem Rusland og Ukraine, så burde vi vel også oprette en international mekanisme til at løse landenes sikkerhedsproblemer, inden det kommer til krig. Selvom vi f.eks. er imod krigen, må vi også erkende, at vi er nødt til at se på den rolle, som NATO's udvidelse mod øst spillede, og andre problemstillinger. Hun spurgte derefter talerne i de ovennævnte indlæg, om vi på grund af faren for atomkrig ikke burde oprette en mekanisme til at tage fat på alle nationers sikkerhedsmæssige og økonomiske bekymringer?

Luke Patey svarede, at FN's Sikkerhedsråd ikke var så aktivt, som man kunne håbe på, for at forhindre krigen, og at en reform af FN's Sikkerhedsråd er på dagsordenen. Tanken om at NATO's udvidelse mod øst var skyld i konflikten, som nogle i USA og kineserne har hævdet, fratager ukrainerne ansvaret – ved at påstå at det kun var USA's handlinger, der var afgørende.

Res van Munster sagde, at han kunne kommentere på den nukleare side af en ny sikkerhedsarkitektur, og at det ikke ser godt ud. Den nuværende "nye Kolde Krig" har ikke engang de atomaftaler, der var i kraft under den sidste Kolde Krig, bortset fra START-aftalen (begrænsning af strategiske atomvåben), som Biden forlængede med fem år. Dens fortsættelse afhænger af USA's kommende præsident. Vi ville have brug for en ny rammebetingelse for atomvåben, men lige nu er aftalerne ved at forsvinde eller blive udhulet.

Spørgsmålet fra Schiller Instituttet er ved 1 time 59 minutter på videoen her: Ukraine-krigen: Baggrund og konsekvenser | DIIS

Svarene er hos Luke ved 2:07 og Res ved 2:15

Det andet seminar, på dansk her, var med DIIS' Rusland-forsker Flemming Splidsboel Hansen (ikke livestreamet eller arkiveret). Schiller Instituttet fik også mulighed for at

stille et spørgsmål, hvor vi oplyste, at Schiller Instituttet før krigen afholdt en videokonference og offentliggjorde artikler, der fastslog, at vi var 100 sekunder inden midnat til en atomkrig, og at vi opfordrede til en ny sikkerhedsmæssig og økonomisk arkitektur. Havde vi ikke en chance i 1991 for at etablere en ny arkitektur, som også ville have omfattet Rusland? Hvad ville det kræve at etablere en ny sikkerhedsmæssig og økonomisk arkitektur nu?

Splidsboel sagde, at det i dag ville kræve et meget anderledes Rusland. Kunne det have været anderledes i 1991? Måske. Der er ingen tvivl om, at vi begik fejl. De var skuffede over, at de ikke fik en Marshall-plan, men der var også store problemer i Rusland med menneskerettigheder og krigen i Tjetjenien. Hvis vi skulle "få" et nyt Rusland nu, var det vigtigt, at vi ikke begår fejl denne gang.

Schiller Instituttets repræsentanter diskuterede med deltagerne i pausen og skabte kontakter efterfølgende. En person kom endog ud med sin underskrift på underskriftsindsamlingen.

**Fra arkivet: Schiller
Instituttets foretræde i 2014
for Folketingets
Udenrigsudvalg:**

Lad ikke krisen i Ukraine føre til 3. Verdenskrig!

Foretrædet blev holdt den 18. marts 2014. Se her på Folketingets hjemmeside.

Goddag. Jeg er Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark.

Tak fordi vi måtte komme.

Den amerikanske økonom og statsmand Lyndon LaRouche advarede i begyndelsen af februar om, at verden befandt sig i en nedtælling til atomkrig, der kunne udløses fra slutningen af februar og fremefter, hvis ikke det lykkedes at vriste USA ud af Storbritanniens geopolitiske kløer, og erstatte konfrontationspolitikken over for Rusland og Kina med en politik baseret på gensidig respekt og samarbejde. Et kursskifte, der bedst kunne effektueres, hvis præsident Barack Obama blev fjernet som præsident under trussel om en rigsretssag. **[i]**

LaRouche begrundede sin advarsel med, at de mange bankhjælpepakker efter finanskrisen i 2008 ikke har reddet det transatlantiske finanssystem, som stadig er i dyb krise, og at den planlagte bail-in-proces – dvs. at man bruger bankkundernes penge til at redde bankerne – ikke vil redde systemet, men tværtimod medføre panik. Det vestlige finanssystem synger altså på sidste vers, og man har desperat brug for at undertvinge sig Rusland og resten af Eurasien, så man kan fjerne den eneste reelle udfordring til Storbritannien og USA, og plyndre det økonomiske potentiale, der er opbygget i Asien over de seneste årtier.

Den 21. februar medvirkede jeg i et to timer langt radioprogram på radio 24/7, hvor jeg i detaljer forklarede, at man under ledelse af USA's viceminister for europæiske

anliggender, Victoria "Fuck EU" Nuland, var i gang med at gennemføre et neonazistisk kup i Kiev, der ville kunne føre til en direkte konfrontation mellem Rusland og Vesten, farligere end Cuba-krisen i 1962.

Grunden til, at krisen er så farlig, er, at den følger på en langvarig vestlig kampagne, hvor man systematisk siden Sovjetunionens opløsning i 1991 har forsøgt at mindske den russiske indflydelse i Europa, gennem at indlemme de tidligere russiske allierede i Nato og EU. Samtidig har man under stærke russiske protester været i gang med opbygningen af et europæisk antimissilforsvar, der ville kunne indsættes imod et evt. russisk gengældelsesangreb, hvis Ruslands og Kinas atomarsenal blev udsat for et altødelæggende vestligt angreb.

Efter konfrontationen med Rusland og Kina over Libyen, Syrien og Iran er kamppladsen nu flyttet til Ruslands forgård Ukraine. Derved har man tvunget Rusland til at reagere, hvis de ikke ønsker at blive fanget i en håbløs situation, hvor de ikke har andet valg end at underkaste sig Vesten. Derfor er atomkrig i allerhøjeste grad en mulighed.

I den nuværende vestlige krigspropaganda fremhæver man igen og igen, at man betragter Krims løsrivelse fra Ukraine og den netop afsluttede folkeafstemning, der med massivt flertal ønskede en optagelse i Rusland, som ulovlig, fordi den strider imod Ukraines forfatning. Man glemmer i samme åndedrag at gøre opmærksom på, at regeringen i Kiev, som USA og EU har anerkendt som repræsentanter for det ukrainske folk, kom til magten ved et statskup under trusler om vold den 22. februar, der på det kraftigste forbrød sig imod Ukraines forfatning og imod den aftale, der, ved EU's mellemkomst, var blevet indgået dagen før. Ifølge Ukraines forfatning kan præsidenten kun afsættes, hvis et flertal på to tredjedele rejser en rigsretssag, der efter at være blevet prøvet ved forfatningsdomstolen, bliver vedtaget af trefjededele af parlamentets medlemmer. Det skete aldrig. **[ii]**

At alt ikke er, som vestlige medier siger, ses også ved den offentliggjorte samtale mellem den estiske udenrigsminister Paet og EU's udenrigsrepræsentant Ashton, hvor man diskuterede rapporter fra Ukraine om, at de snigmord, på såvel demonstranter som politifolk, som blev brugt til at legitimere afsættelsen af Janukovitj, sandsynligvis var begået af dele af oppositionen.

Det ukrainske statskup blev muliggjort af den veltrænede milits fra Dmitri Jarosj' Pravy Sektor, Sektor Højre. Det er måske en stor del af forklaringen på, at halvdelen af regeringen ifølge Peter Munk Jensen fra Dansk Institut for internationale Studier er fra den yderste højrefløj, med deltagelse af Svoboda-partiet, der har en åben nynazistisk baggrund og nu besætter vicestatsministerposten, og Sektor Højre, der har to ministerposter og nummer to plads i det nationale sikkerhedsråd.

Jeg vil minde om en resolution vedtaget af EU-Parlamentet den 13. december 2012, hvor man i punkt 8 udtalte, at man "er bekymret over den stigende nationalistiske stemning i Ukraine, der kommer til udtryk i støtten til partiet Svoboda ... Minder om, at racistiske, antisemitiske og fremmedfjendske synspunkter strider mod EU's grundlæggende værdier og principper, og appellerer derfor til pro-demokratiske partier i Verkhovna Rada om ikke at tilslutte sig, godkende eller danne koalitioner med dette parti".

Under den nye regering har der allerede været eskalerende vold imod politiske modstandere, jøder og russisktalende, med afbrænding af kontorer og huse og voldelige overfald. Sektor Højre har også krævet at blive betragtet som en del af Ukraines militær med adgang til våbenlagre og træningsfaciliteter, noget som under militære protester er ved at blive gennemført. Ukraines regering har netop meddelt, at hæren vil blive suppleret med en nationalgarde på 40.000 mand, der dels skal skaffes ved tilgang af tidligere soldater og helt nye. Denne nationalgarde vil udgøre et ukrainsk Waffen-SS

i lighed med den ukrainske "frihedshær", som blev oprettet i samarbejde med de nazistiske besættelsesstyrker under Anden Verdenskrig.

Vestens nuværende samarbejdspartnere i Ukraine ser nemlig Stepan Bandera, der var lederen af de ukrainske "frihedskæmpere", der samarbejdede med Nazityskland, som deres store frihedshelt, på trods af, at hans bevægelse OUN-B stod bag massive massakrer på jøder, polakker og andre, som man mente skulle udrenses fra Ukraine. Ifølge en rapport fra USA's Nationale Arkiver i 2010, stod OUN-B bag en masseudryddelseskampagne imod polakker og jøder, der alene sommeren 1943 førte til drab på 70.000 civile. OUN-B's ledere blev aldrig stillet til ansvar for folkemordet, for efter krigen blev de ansat af henholdsvis MI6, amerikansk og tysk efterretning, til at opbygge anti-kommunistiske netværk i Sovjetunionen.

Protesterne på Euromaidan og det efterfølgende kup var ikke en lokal ukrainsk affære. Victoria Nuland har i en tidligere sammenhæng præciseret, at man havde brugt over fem mia. dollars på at få Ukraine drejet over i en provestlig retning. Den samme Nuland blev også afsløret som værende særdeles aktiv i at sammensætte den nye regering med Arsenij "Jats" Jatsenjuk i spidsen. Politiske ledere fra såvel USA som EU var i hele processen besøgende på Euromaidan, for at sørge for at drive processen, der ledte til statskuppet, fremad.

Det har sammen med det foregående geopolitiske spil fanget verden i en farlig proces, der kan føre til atomkrig. Rusland har indtil nu begrænset sig til at beskytte Krim og er ikke gået militært ind i resten af Østukraine, men hvis der sker angreb på etniske russere, hvilket der med den nuværende regering er stor fare for, så kan vi snart have russiske soldater langt inde i Ukraine og involveret i militære kampe.

Der er heldigvis mulighed for en løsning. Formanden for USA's senatskomité til overvågning af efterretningsaktiviteter,

Diane Feinstein, anklager nu Obama-administrationen for ulovligheder, så der er mulighed for, at Obama kan stækkes og forhindres i at trykke på knappen. Samtidig må EU komme til fornuft.

Både Rusland, Ukraine og EU har brug for fred, stabilitet og økonomisk udvikling i Ukraine. Vi må respektere Ruslands legitime krav på sikkerhed, f.eks. ved en garanti imod, at Ukraine kan komme med i Nato og et stop for inddæmnings- og konfrontationspolitikken. Vi må på basis af aftalen fra den 21. februar sammensætte en repræsentativ regering, der kan lede landet frem til frie valg og som samtidig kan udarbejde forslag til en ukrainsk statsform, der bedre er i stand til at tilgodese de store regionale forskelle mellem øst og vest.

EU bærer et hovedansvar for den nuværende krise gennem sit krav om, at Ukraine skal vælge mellem EU og Rusland. Løsningen må være det modsatte, nemlig, at Ukraine skal være en bro mellem EU og Rusland. Med LaRouches forslag til Den eurasiske Landbro, infrastrukturkorridorer, der forbinder Vesteuropa med resten af Eurasien, vil et sådant samarbejde kunne realiseres. Vi kan reorganisere det bankrotte finanssystem med Glass/Steagall-lignende bankopdelinger og banksaneringer og efterfølgende skabe nationale kreditter til økonomisk opbygning. I stedet for EU's angreb på national suverænitet kan vi, på baggrund af samarbejde mellem suveræne nationalstater til gensidig fordel, have en verden, hvor vi ikke blot kan undgå krig, men også samarbejder om at bygge langvarig fred til gavn for de kommende generationer.

Tak for ordet.

38 min. videoresumé + hele konferencen: International videokonference for at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, den 9. april

Del gerne.

Information: 53 57 00
51, si@schillerinstitut.dk, www.schillerinstitut.dk, www.schillerinstitute.com

PLENARFORSAMLING (90 min.)

Hvorfor det fejlslagne gamle paradigme kræver udformningen af et nyt paradigme i internationale forhold.

PANEL 1: ØKONOMI (90 min.)

For en ny retfærdig økonomisk verdensorden – forebyggelse af én milliard menneskers sultedød

PANEL 2: SIKKERHED (90 min.)

En ny sikkerhedsarkitektur i traditionen fra den Westfalske Fred (1648) og Bandung-konferencen (konferencen i Indonesien i 1955, hvor Den alliancefri Bevægelse blev grundlagt.)

PANEL 3: UDVIKLING (90 min.)

For endelig at overvinde kolonialisme og imperialisme

Udvikling er det nye navn for fred

Behovet for at opbygge et verdenssundhedsvæsen

Opdateret:

Vores verden er under den akutte og livstruende trussel om omfattende krig, herunder atomkrig og dermed den mulige udslettelse af menneskeslægten, foruden økonomisk ødelæggelse, der berører milliarder af mennesker.

Det er derfor tvingende nødvendigt at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, som skal tilgodese til alle nationers interesser på jorden.

Den nuværende krig i Europa, rækken af krige i Afghanistan, Syrien, Irak, Libyen, Yemen, Somalia, Sudan, og spredningen af hungersnød og sygdomme har allerede dræbt millioner af uskyldige mennesker og ødelagt deres hjem, levebrød og fremtid. Corona-krisen minder os om, at alt liv på jorden er sammenhængende, forbundet og indbyrdes beslægtet, og at vi må fokusere på bæredygtighed og inklusion for at forbedre vores jord og vores befolkningers tilstand. Vores mission er derfor ikke kun at stoppe en sådan selvdestruktiv udvikling, men også at tilrettelægge alle forudsætningerne for fred og velstand på grundlag af menneskehedens fælles formål. Vi må udforme et nyt paradigme, en ny ordening, som fokuserer på vores klode og vores befolkningers interesser for at løfte menneskeheden til det næste niveau.

Bag den umiddelbare trussel om krig ligger det igangværende kollaps af det transatlantiske finanssystem. En hyperinflationær proces er blevet udløst globalt, med et deraf følgende sammenbrud af de vestlige nationers økonomier. City of London og Wall Street, som er ansvarlige for et sådant system, er ivrige efter at ødelægge ethvert velfungerende alternativ til deres system, det være sig Rusland, Kina,

Indien eller andre. Kinas partnerskab omkring Bælte & Vej omfatter nu omtrent 150 nationer. Det nuværende finansielle system bliver brugt til at opretholde den koloniale tilstand af underudvikling af den tidligere såkaldte udviklingssektor, gennem malthusianske strategier. Derfor er det nødvendigt at etablere et fuldstændig nyt finansielt paradigme med en integrerede tilgang til sikkerhed, økonomi og udvikling af alle nationer.

Den Westfalske Fred er vores referencepunkt. Den fastslog ikke blot den andens gavn, ære og fordel og den evige glemsel, amnesti eller tilgivelse for alt, hvad der er begået, men den omfattede også en finansiell reorganisering af alle lande, der deltog i den. Den sorterede og afviklede misligholdt og ulovlig gæld og finansielle fordringer, for det meste ved annullering af gæld eller forhandlet omlægning af gæld. Den fastlagde også statens rolle i genopbygningen af nationerne efter 30-årskrigen.

Den internationale folkeret udviklede sig på baggrund af den Westfalske Fred, som fandt sit hidtil mest vidtgående udtryk i den såkaldte FN-pagt, der ubetinget må opretholdes i det nye paradigme. Verdenserklæringen om menneskerettigheder, de ti principper fra Bandung og de fem principper for fredelig sameksistens, indeholder alle idéer, som er universelle og fortsat gyldige for fremme af fred, udvikling og samarbejde i verden.

Verdens sidste udformning fandt sted efter Anden Verdenskrig, som gav anledning til FN, Verdensbanken, IMF, NATO, WTO, WHO, osv. Disse institutioner udråbt deres fokus på demokrati, menneskerettigheder, kapitalisme, forbrug og militær og det fungerede for det meste i 75 år. Deres mangler var at de ikke opfyldte FDR's løfte om Bretton Woods-systemet, som han udformede det for at øge levestandarden i udviklingslandene og gøre en ende på kolonialismen. Det er på tide at omforme verden for at kunne drage fordel af den enorme forbundethed og

det nye paradigme for at sikre grundlæggende menneskelige behov, inklusion, ny økonomi, decentralisering, varig overlevelse og fred for alle.

Vi er inderligt overbeviste om, at fred kun kan opnås ved en gennemgribende omformning af det økonomiske system i verden, så dette perspektiv bliver til virkelighed. En sådan ny vision af verden, der er i overensstemmelse med fortidens idealer, vælger bæredygtighed, inklusion og forbundethed i stedet for den internationale regelbaserede orden med fokus på magt og profit.

Vi afholder denne konference for at invitere, engagere og inspirere ledere med visioner, karakter, evner og engagement til at kommunikere, samarbejde og sammen være kreative i retning af enhed, retfærdighed, demokrati, suverænitet og menneskelig udvikling, og holde fast i deres løfter i stedet for at underkaste sig pengemændenes og oligarkernes regler. Det er et spørgsmål om liv eller død at stoppe "dommedagsuret", før det slår midnat.

Denne nye vision, der skal skabe en ny global platform og føre menneskeheden til nye højder, er meget detaljeret beskrevet i forslagene fra den berømte amerikanske økonom Lyndon LaRouche, som er baseret på det han kaldte sine fire love:

. Den øjeblikkelige gennemførelse af Glass/Steagall-loven, der blev indført af den amerikanske præsident Franklin Delano Roosevelt, uden ændringer og denne gang globalt, med henblik på at gennemføre en konkursbehandling af hele den spekulative finansboble for at forhindre udplyndring af menneskelig arbejdskraft og menneskeliv.

. En tilbagevenden til et system med topstyret og nøje defineret nationalbankvæsen, som det blev fastlagt af USA's

første finansminister, Alexander Hamilton, og senere af dem som han inspirerede til at skabe succesfulde systemer for udvikling.

. Det tilhørende kreditsystem til at skabe høj produktiv udvikling i forbindelse med forbedringer af beskæftigelsen og arbejdskraftens kvalitet med den ledsagende hensigt at øge den fysisk-økonomiske produktivitet og levestandarden for personer og husholdninger.

. Et videnskabeligt drevet lynprogram for fusionsenergi for at fremme opdagelsen af nye fysiske principper og grundlæggende gennembrud inden for videnskab med henblik på at skabe de mest avancerede udviklingsformer med de højeste energigennemstrømningstætheder.

Mennesket er den eneste art, der er udstyret med kreativ fornuft, hvilket adskiller det fra alle andre levende væsener. Denne kreative evne sætter os i stand til kontinuerligt at opdage nye principper i det fysiske univers, hvilket kaldes videnskabeligt fremskridt. Det faktum, at den menneskelige forstand gennem en immateriel idé er i stand til at opdage disse principper, som har en virkning i det materielle univers i form af teknologisk fremskridt, beviser, at der er overensstemmelse mellem det menneskelige sinds lovmæssighed og lovmæssigheden i det fysiske univers. Set i dette perspektiv har økonomi ikke noget at gøre med profit, men med menneskers lykke i den forstand, som Gottfried Wilhelm Leibniz mente, dvs. at mennesket er i stand til at udvikle alle de iboende potentialer det besidder til en harmonisk helhed, og dermed bidrage til den bedste videre udvikling af menneskeheden.

Program/Talerlisten:

Plenarmøde

1) Lyndon H. LaRouche, Jr. (1922-2019), afdød statsmand og økonom: »Grundlaget for at tro på optimisme«

2) Helga Zepp-LaRouche; grundlægger, Schiller Institut: Velkomst og åbningstale: »Behovet for et nyt paradigme«

3) Anatoly Antonov, russisk ambassadør i USA: »Mulighederne for at bygge en ny international sikkerhedsarkitektur«

4) Sam Pitroda; iværksætter og politiker; USA/Indien: »Behovet for at omforme verden«

5) Jay Naidoo; minister under præsident Nelson Mandela, Sydafrika: »Perspektivet fra den afrikanske medborger«

6) Chen Xiaohan, Det kinesiske folks forening for fred og nedrustning: »Menneskehedens fælles fremtid«

7) Alessia Ruggeri; talskvinde for Comitato per la Repubblica, fagforeningsleder, sammenslutningen af små og mellemstore virksomheder: »For et fædrelandenes Europa med Den Westfalske Fred«

Diskussion mellem paneldeltagerne

Panel 1: Økonomi

1) Dennis Small; Latinamerikansk redaktør, EIR: »Den nye arkitektur: Et program for at forhindre, at en milliard mennesker sulter på grund af sanktionerne«

2) Prof. Justin Yifu Lin; dekan, Institut for ny strukturel økonomi; dekan, Institut for Syd-Syd-samarbejde og udvikling; æresdekan, Skolen for national udvikling, Beijing Universitet: »Kinas BRI: Rationale og sandsynlige virkninger«

3) Saeed Naqvi (Indien), indisk journalist, tv-kommentator og interviewer: »Mediernes rolle og ansvar«

4) Dr. George Koo (USA), pensioneret virksomhedsrådgiver; Formand, Burlingame Foundation: »USA's sanktioner imod Rusland og Kina er selvmord for dollaren«

5) Fraydique Alexander Gaitán (Colombia), formand for Columbias arbejderforbund CTU-USCTRAB: »ILO-tripartisme, den

vigtigste tilgang til en stabil og varig global fred« and Pedro Rubio, leder af CTU-USCTRAB og formand for sammenslutningen af tjenestemænd i Colombias generalregnskabskontor: »Sydamerika og den nye udviklingsarkitektur«

Offentlig debat

Panel 2: Sikkerhed

1) Jacques Cheminade; formand, Solidarité et Progrès, Frankrig: » Den Westfalske Fred for at undgå Thukydid-fælden «

2) Diogène Senny; formand for den panafrikanske liga UMOJA Congo, Republikken Congo: »Hvad Afrika forventer af verden«

3) Caleb Maupin (USA), stifter og direktør for Center for Political Innovation: »Sikkerhedsvirkninger af USA's og Vestens ensidige sanktioner«

4) Mike Callicrate (USA), kvægavler fra Kansas, politisk fortaler og stifter og ejer af Ranch Foods Direct: »Kartel-æraen er forbi: Flere suveræne landmænd, mad til alle, fordobling af verdens fødevareproduktion«

Offentlig diskussion

Panel 3: Udvikling

1) Dennis Speed; Komitéen for Modsætningers Sammenfald, forfatter og mangeårig leder af LaRouche-bevægelsen; »Det presserende behov for et verdenssundhedssystem«

2) Helga Zepp-LaRouche: »Operation Ibn Sina«, Dipl. Ing. Daud Azimi – Bestyrelsesmedlem Afghanistans nationale fredsfront: »Afghanistan: Dagens presserende økonomiske og politiske nødvendigheder«

3) Princy Mthombeni; kommunikationsspecialist, stifter af Africa4Nuclear: »Kernekraftteknologi til Afrikas dagsorden for bæredygtig udvikling«

Offentlig debat

Kan City of London og Wall Street vinde den økonomiske verdenskrig, som de har startet?

Den 16. marts (EIRNS)-Lyndon LaRouche udtalte engang: Mine fjender kan ikke besejre mig, fordi jeg aldrig holder op med at kæmpe. Det er tilrådeligt at overveje spørgsmålet i ovenstående overskrift ud fra dette centrale synspunkt.

I løbet af de sidste 24-48 timer forsøgte briterne at optrappe deres verdenskrig på både den økonomiske og den militære front. Den 16. marts var dagen, hvor en rentebetaling på 117 millioner dollars, på udenlandsk ejede russiske statsobligationer forfaldt – den første af disse betalinger, siden USA og NATO indførte ekstreme sanktioner mod Rusland, herunder tyveri ("indefrysning") af omkring 300 milliarder dollars i russiske aktiver i amerikanske banker. Den russiske regering beordrede med al rimelighed, at rentebetalingen skulle ske i rubler, hvilket betød, at bolden nu lå hos USA for at frigøre nogle af de stjålne penge, så disse rubler kunne konverteres til dollars og andre hårde valutaer. I sidste ende blev disse aktiver ikke frigivet, og der indledes nu en 30-dages frist, hvorefter Rusland formodentlig vil blive

erklæret i formel betalingsstandsning. Formålet hermed er at garantere, – som den blodtørstige London Guardian meddelte, – at “et fuldstændigt sammenbrud er næsten uundgåeligt” i Rusland.

Men det er ikke alle i det britiske etablissement, der er helt så fortrøstningsfulde med hensyn til deres fremgangsmåde. Nogle er bekymrede for, at deres krig mod Rusland kan forårsage et sammenbrud af hele det transatlantiske finanssystem. Andre blandt dem ser håndskriften på væggen mere klart, og de forstår, at dette sammenbrud er uundgåeligt, men de er desperate ved udsigten til, at deres system vil kollapse, inden Rusland og Kina kan blive tvunget til underkastelse og overgivelse. Financial Times advarede sine læsere: “Gør dig ingen illusioner. Russerne vil ikke være de eneste, der kommer til at blive ramt af de russiske sanktioner. Verden bør huske Lehman, og forberede sig på et globalt finansielt og økonomisk chok.”

R.T. rapporterede også, at de brændte jords sanktioner allerede var ved at forstyrre de vigtige Bælte- og- Vej jernbaneruter mellem Kina og Europa – et centralt britisk mål – men at dette også har en uoprettelig effekt på selve Vesten og kan udløse “et jordskælv som aldrig før oplevet”, hvorefter “den globale udveksling af varer og tjenesteydelser aldrig vil blive den samme igen”.

På den politisk-militære front talte Ukraines præsident Volodymyr Zelensky til en fælles samling i den amerikanske Kongres – efter at have gjort det tilsvarende med det britiske Underhus den 8. marts og det canadiske Parlament den 15. marts – og han gjorde alt, hvad der stod i hans magt, for at få USA til at kaste sig hovedkulds ud i en direkte konfrontation med Rusland. Zelensky sagde, at han helst ønskede, at Ukraine fik lov til at blive medlem af NATO (og dermed blive beskyttet af NATO's artikel 5-klausul), men i mangel heraf, opfordrede han til oprettelsen af “en alliance af ansvarlige lande, der vil have styrke og evne til straks at stoppe konflikter og yde al

nødvendig bistand inden for 24 timer” – med andre ord, NATO uden NATO. Han anmodede også USA om, at oprette en flyveforbudszone over Ukraine – “det ville udgøre en krigshandling mod Rusland”, advarede EU’s øverste general, Claudio Graziano – men hvis det ikke lykkedes, krævede han en stor stigning i avanceret militær bistand fra Vesten.

Kort efter at Zelensky havde afsluttet sin tale, gav præsident Biden tilsagn om at forpligte sig, ved at annoncere en ny hjælpepakke på 800 millioner dollars til Ukraine.

Efterhånden som farerne eskaleres på alle fronter, hæves flere og flere stemmer rundt om i verden i et forsøg på at stoppe dommedagsuret, før det slår midnat. Mange er velmenende og indsigtfulde og er med til at mobilisere politiske kræfter til denne opgave. Men ingen af dem tager fat på den underliggende årsag til krisen – sammenbruddet af hele det transatlantiske system – og slet ikke på en programmæssig økonomisk-politisk løsning. Det er en kendsgerning, at fred kun kan opnås ved en gennemgribende omstrukturering af det globale økonomiske system, og det er ligeledes en kendsgerning, at det omfattende værk, som Lyndon LaRouche har udarbejdet om dette emne, er den eneste tilgængelige løsning.

Alle disse stemmer og tusindvis af andre, bør tilslutte sig Schiller Instituttets opfordring til en konference om en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der bygger på LaRouches fire love for varig økonomisk overlevelse.

Udvalgt billede: Karolina Grabowska, Pexels

FN-agenturer advarer om, at Yemen står over for en ”decideret katastrofe” med hungersnød og sult

Den 15. marts 2022 (EIRNS) – Som svar på den netop offentliggjorte “Integrated Phase Classification” (IPC)-rapport om Yemen, advarede en gruppe FN-agenturer – blandt andet Verdensfødevareprogrammet, Fødevarer- og Landbrugsorganisationen og UNICEF – i en pressemeddelelse den 14. marts om, at: “i dag befinder mere end 17,4 millioner yemenitter sig i mindst fase 3, ‘alvorligt’ akut trin, for underernæring; yderligere 1,6 millioner forventes at opleve akut sult i de kommende måneder, hvilket vil bringe det samlede antal personer med akutte behov op på 7,3 millioner ved årets udgang.”

Artiklen, der har overskriften “Yemen står over for en decideret katastrofe på grund af tiltagende sult”, advarer om, at humanitære organisationer er yderst bekymrede over sandsynligheden for, at antallet af mennesker, der oplever “katastrofal” sult – eller hungersnød – vil femdobles fra 31.000 nu til 161.000 den 31. december. I en artikel i “Common Dreams” den 14. marts tilføjes det, at der er 2,2 millioner børn, der er akut underernærede, hvoraf 538.000 er alvorligt underernærede. Desuden lider 1,3 millioner gravide og ammende kvinder også af akut underernæring.

David Beasley, administrerende direktør for FN’s Verdensfødevareprogram, udtalte, at “disse rystende tal bekræfter, at vi er på vej mod en katastrofe i Yemen, og vi har næsten ikke mere tid til at undgå den. Medmindre vi straks modtager nye betydelige midler, vil der opstå omfattende sult og hungersnød. Men hvis vi handler nu, er der stadig en chance

for at afværge den overhængende katastrofe og redde millioner af mennesker.” Han har påpeget, at det stærkt fødevareimportafhængige Yemen importerer 30 % af sin hvede fra Ukraine, og at krigen i dette land vil påvirke landets evne til at eksportere til Yemen og kan bringe den globale sultkrise “til et niveau, der overgår alt, hvad vi har set før”. Han udtrykte frygt for, at de underernærede børn i Yemen “er blevet glemt af verden”.

Den 16. marts afholder FN et møde på højt niveau om den humanitære krise i Yemen, som Sverige og Schweiz er medsponsor af.

<https://news.un.org/en/story/2022/03/1113852>

Udvalgt billede: Mohammad Hadi, Pexels

Foredrag af Rusland-ekspert Jens Jørgen Nielsen: Hvad sker der i og omkring Ukraine? den 5. marts 2022

“Jens Jørgen Nielsen, som er historiker, Ruslandskender og forfatter til bøger om både Ukraine og Rusland, holdt dette foredrag d. 5. marts 2022 på Aarhus mod Krig og Terrors debatmøde om situationen i Ukraine.” fra hjemmesiden Flygtninge og Fred her.

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2022/03/22030>

5Jens-Joergen-Nielsen-Rusland-Ukraine96.mp3

Diabilleder:

Download (PPTX, 2.67MB)

Den virkelige udsigt til fred er ved at komme til syne – fra Schiller Instituttet

Den 14. marts (EIRNS) – Selv om der næsten dagligt finder forhandlinger sted mellem russiske og ukrainske parter, har NATO's ledende regeringer og medier i Storbritannien og USA mobiliseret sig, for at forhindre enhver succesfuld løsning i at opstå, lige så voldsomt som de har mobiliseret sig for at ødelægge Ruslands økonomi og vælte landets præsident Putin.

Fremtrædende internationale personligheder fra Europa til Sydafrika, der forsøger eller blot formodes at ville forsøge at mægle i den militære konflikt, bliver angrebet i medierne for at miskreditere dem, forfulgt af "pro-Ukraine"-aktivister og

"droppet" hos ukrainske embedsmænd. Da Kinas regering foreslog at samarbejde med større europæiske regeringer for at tilvejebringe en fredsløsning, sendte amerikanske embedsmænd hurtigt "lækager" ud og krævede højlydt, at Kina enten kapitulerede og tilsluttede sig hele paletten af NATO-sanktioner for at ødelægge Ruslands økonomi eller blev betegnet som en russisk militær allieret i krigen. Alt dette er beskrevet i dagens EIR Daily Alert.

Desuden ved den ukrainske præsident ud fra offentlige

udtalelser og hændelser udmærket godt, at hvis han gør den mindste indrømmelse til "republikkerne" i Donbas eller til Krim, vil Ukraines nynazistiske paramilitære grupper i Ukraine "hænge ham op i et træ". ...

Den indlysende sandhed er, at NATO-magterne med Storbritannien og USA i spidsen, ikke ønsker konflikten afgjort eller krigen afsluttet, inden de har opnået deres geopolitiske mål om at tilintetgøre Rusland, for hvilket Ukraine siden 2014, blot har været rambukken på slagskibets stævn. Dagligt presser disse magter sig tættere på at true med en verdenskrig – en atomkrig – i troen på, at Rusland ikke vil turde.

Men midt i det enorme pres for krig til den bitre ende, opstår chancen for en reel, varig fred fra en helt anden vinkel. Schiller Instituttets opfordring til en international konference om en ny strategisk arkitektur baseret på økonomisk udvikling har taget fart, og bliver hver dag underskrevet af flere og flere prominente personer og tænkende borgere i hele verden. Den økonomiske udviklingsstrategi, der i opfordringen foreslås som et modtræk til krig, er Lyndon LaRouches strategi. Med det transatlantiske finanssystem, der er i en hyperinflationær tilstand, og NATO-landene, der sanktionerer sig selv til et økonomisk sammenbrud, er LaRouches "fire økonomiske love" den eneste brugbare mulighed.

Ledende LaRouche-stemmer i USA og Europa, der er vant til at nå op på flere tusinde seere af deres daglige briefinger på nettet, registrerer pludselig titusinder, ja, endog hundredtusinder af visninger, og tendensen vokser. En pressemeddelelse, der annoncerede en første gruppe på mere end 125 prominente underskrivere af Schiller Instituttets opfordring til en international konference, for at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer, er i sig selv blevet læst af tusinder, og disse ledende personer er påbegyndt at offentliggøre deres egne udtalelser og interviews om, hvorfor denne opfordring, og hvorledes disse økonomiske principper kan bidrage til at skabe en løsning på en ekstrem

menneskelig

krise.

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/convoke_an_international_conference_to_establish_a_new_security_and_development_architecture_for_all_nations)

Schiller Instituttets megafon bliver pludselig hørt meget, meget længere ude og af mange flere. Dets aktivister er klar over det ansvar, som dette pålægger dem. De arbejder på at identificere Ukraines behov for udvikling – det var allerede før denne krig blevet Europas fattigste land – inden for rammerne af de store infrastrukturprojekter i det, som Lyndon LaRouche kaldte den eurasiske Landbro og Kinas Bælte- og Vej-Initiativ.

Denne nye mobilisering er ikke blevet bemærket i medierne? Bare rolig – I lever nu i en kriseperiode, som vækker alle de mest egenrådige mennesker til selv at finde ud af, hvad der skal gøres. Som en følge af økonomiske trusler mod selve deres overlevelse, er tænkende mennesker nu ikke tilfredse med medierne; de ønsker at forstå, hvad der sker i verden, og være med til at skabe løsninger på tingene. De ønsker ikke udelukkende at tænke på deres egen situation, men også på deres nations og menneskehedens behov.

Denne form for kriser kræver en kreativ, uventet løsning, hvorom digteren Percy Shelley skrev for 200 år siden. Det er tider, hvor et stigende antal mennesker tiltrækkes af den tankerigdom, som man møder i stor poesi eller i klassiske dramaer. Den hastighed, hvormed Schiller Instituttets opfordring vokser, kan ses som et udtryk for denne kraft.

Faren for en verdenskrig eller en hyperinflationær eksplosion af økonomierne er meget stor. Tempoet i tænkning og handling i menneskehedens interesse må øges yderligere.

Nu er det tid til LaRouches planer for en ny økonomisk arkitektur

Den 13. marts (EIRNS) – Udviklingen i 2022 til dato har gjort det helt klart, at Lyndon LaRouches forudsigelser gennem det sidste halve århundrede om det uundgåelige sammenbrud af det finansielle system med flydende valutakurser efter Bretton Woods var overvældende præcise. Verdens produktion af fysiske økonomiske nødvendigheder er styrtdykket; hyperinflation af finansielle enheder, har udløst kraftigt stigende priser på forbrugs- og produktionsvarer, hvilket har gjort dem utilgængelige for de fleste; handelskrig under dække af sanktioner er brudt ud på verdensplan; og pandemier af hedengangne og nye sygdomme har allerede taget livet, direkte og indirekte, af mellem 6 og 18 millioner mennesker.

De politiske ledere og massemedierne i Vesten giver Vladimir Putin skylden for alt dette – og mere til. Men den egentlige, underliggende årsag er det årtier lange styrtdyk i menneskehedens potentielle relative befolkningstæthed, som helhed, som en konsekvens af den nedskæringspolitik, som City of London og Wall Street har dikteret. Den mekanisme, hvormed denne politik i dag føres til sin fuldbyrkelse, er en radikal afkobling af verdensøkonomien i to blokke – en militariseret NATO-\$-blok og Bælte- og Vej-blokken – der begge forventes at blive tvunget ud i et inferno af affolkning og krig.

Det er nu på tide, at Lyndon LaRouches målrettede løsning på denne krise også bliver indlysende klar, og at der handles derefter, over hele jorden, mens der stadig er tid til det. I modsætning til Londons malthusianske afkobling af verdens fysiske økonomi, skal verdens nationer i stedet samles om et program for økonomisk vækst og sikkerhed for alle og enhver...

Vi fremsætter forslaget med følgende uddrag fra Lyndon LaRouches essay af 12. januar 2004, "On the Subject of Tariffs and Trade", og tilbyder det, som en rettesnor for den bredest mulige internationale diskussion, som opfølgning på Schiller Instituttets opfordring til en kommende konference om en ny international arkitektur for sikkerhed og udvikling:

"I dag er verdens nuværende finansielle system med flydende valutakurser håbløst bankerot. Det må sættes under regeringskontrolleret konkursbehandling, med henblik på de nødvendige former for administration og reorganisering. Stort set alle de førende pengeinstitutter i Vesteuropa og Amerika (blandt andre tilfælde) er implicit konkurs i øjeblikket. Derfor må det første og mest umiddelbare mål for suveræne regerings indgriben være stabilitet i samfundets regulære funktioner; det andet mål på kort til mellemlangt sigt må være en stigning i den produktive beskæftigelse til et niveau, der er tilstrækkeligt til at bringe nationernes løbende regnskaber i balance; det tredje mål må være forhandling af en række langsigtede beskyttende overenskomster om kredit, told og handel mellem en række førende nationer. Sidstnævnte aftaler bør strække sig over en til to generationer, hvilket svarer til kapitaldannelser på 25-50 år.

"Muligheden for en genopretning fra den tilstand, som vi i øjeblikket er blevet overdraget, af kombinationen af IMF-systemet med flydende valutakurser og den vildt afvigende adfærd i nationernes centralbanksystemer, afhænger af et massivt supplement af langsigtet kredit til kapitalopbygning, med indledende vægt på skabelse af kapital i den grundlæggende økonomiske infrastruktur. For at opretholde et sådant udviklingsprogram over to generationer, som er nødvendigt, kræves der et system, hvor de grundlæggende låneomkostninger ikke må være højere end 1-2% i simpel rente. Dette kan kun opnås under betingelser, der er defineret af et valuta-finanssystem med faste valutakurser. Det betyder derfor et "guld-reservebaseret system", men ikke en tilbagevenden til et

guldbaseret system i stil med det britiske (eller den skøre Ezra Pounds) "ærlige penge"-system. Det betyder også et system af langsigtede handels- og toldaftaler mellem nationer, med en virkning der er i overensstemmelse med målsætninger om langsigtet vækst i kapitaldannelsen."

Se artiklen

Udvalgt billede: Karolina Grabowska

Et globalt økonomisk sammenbrud truer: Sidste chance for en ny vestfalsk fred! af Helga Zepp-LaRouche

17. marts 2020 – Med en kombination af foranstaltninger uden fortilfælde i moderne tid har præsident Putin nu reageret på Vestens skærpede sanktioner for at forsvare den russiske økonomi mod forsøg på at ødelægge Rusland, Putin og det "russiske system". På et møde med premierminister Mishustin og en række beslutningstagere, der tilsammen kan betragtes som et krigskabinet, annoncerede Putin, Mishustin og finansminister Siluanov foranstaltninger til nationalisering og kapitalkontrol.

Vi befinder os nu i ukendt farvand og dermed – afhængigt af, hvordan Vesten reagerer – i begyndelsen af en udvikling, hvor

der enten vil ske et fuldstændigt sammenbrud af verdens økonomiske og finansielle system eller endog komme en ny verdenskrig, eller der vil blive etableret et nyt paradigme i de internationale forbindelser. Offentliggørelsen af Schiller Instituttets nye andragende, hvori der opfordres til en ny konference i traditionen fra den Westfalske Fred, kunne ikke være kommet på et mere belejligt tidspunkt.¹ For det burde stå klart for enhver tænkende person, at en fortsættelse af den optrapningsspiral over for Rusland, som USA, Storbritannien og EU nu udøver, indebærer risici, der kan løbe helt løbsk i løbet af meget kort tid.

NATO's største fejltagelse var og er at antage, at det kan fortsætte udvidelsen mod øst og indespærringen af Rusland i det uendelige uden at det fører til modforanstaltninger. Alligevel havde Putin allerede på sikkerhedskonferencen i München i 2007 slået alarm, hvilket alle undtagen de døve burde have hørt, nemlig at en unipolær verdensorden ikke var acceptabel for Rusland. Putin havde den 17. december begrundet sine krav til USA og NATO om juridisk bindende sikkerhedsgarantier – efter i alt fem udvidelser af NATO mod øst – med, at han ikke havde mere plads til at trække sig tilbage. Otte års militære angreb på Donetsk- og Luhansk-republikkerne fra ukrainske styrker, hvor 14.000 russisktalende blev dræbt, blev stort set ikke omtalt i de vestlige medier. Putin fik ikke noget svar på kernen af sine krav.

Den økonomiske pendant, sanktioneerne, er en form for krigsførelse med det erklærede mål at ødelægge ikke blot Putin, men også Rusland og det "russiske system", som den franske udenrigsminister Le Drian erklærede med et så uforfalsket had, at han blev piftet tilbage af Macron og måtte trække sin udtalelse tilbage. Lignende udtalelser var allerede blevet offentliggjort den 25. januar og igen i slutningen af februar af to unavngivne repræsentanter for Det Hvide Hus. De sagde, at formålet med den amerikanske politik var at

forhindre enhver økonomisk diversificering af Rusland væk fra olie og gas og at nægte landet adgang til udviklede teknologier. Det samme sagde Ursula von der Leyen.

De vestlige centralbanker reagerede på krigens start ved at konfiskere over 300 milliarder russiske aktiver og bekendtgøre sanktioner i samme stil som dem, der blev anvendt mod Iran, dvs. også ekstraterritorial anvendelse af amerikanske sanktioner mod tredjelande, samt udelukkelse af Rusland fra status som "mest begunstiget nation". I den imperialistiske fraktions husorgan i USA, Atlantic Council bloggen, afslører "eksperterne" Brian O'Toole og Daniel Fried sig under titlen: "Hvad er der tilbage at sanktionere?" ("Hvad kan vi ellers sanktionere?") og giver sig hen til fantasier om, hvordan den økonomiske krigsførelse mod Rusland kan optrappes. De amerikanske og europæiske sanktioner havde overgået alle forventninger, på blot to uger havde de kastet den russiske økonomi ud i en depression, isolationen betød en katastrofe for den russiske befolkning, men yderligere optrapninger til en fuldstændig finansiel embargo og et fuldstændigt forbud mod alle transaktioner, import og eksport var på vej. Dette er Vestens sidste skridt for at afskære Rusland fra den globale økonomi.²

Tror forfatterne af denne politik virkelig, at alle stater, der ikke tilhører Vesten, dvs. inklusive Kina, vil underkaste sig dette diktat på samme måde, som det i vid udstrækning var tilfældet med Iran? Hensigten er tydeligvis at skabe så meget økonomisk kaos i Rusland, at Putin forhindres i at fortsætte sine militære aktioner i Ukraine, og at bringe den russiske befolkning i en sådan nød, at folk fra sikkerhedsapparatet vil afsætte Putin, eller at "det russiske system" vil bryde sammen, som Le Drian udtrykte det.

Putin har nu reageret på dette på en økonomisk måde, der passer til hans strategiske tankegang. På det nævnte møde annoncerede han en pakke af foranstaltninger til forsvar af den russiske økonomi. Fra nu af vil udenlandske virksomheder,

der trækker sig ud af Rusland uden en forståelig grund, blive overtaget af en "ekstern (dvs. russisk) ledelse", og der vil blive indført streng kapital- og valutakontrol. Desuden betales gæld til udlandet nu kun i rubler (som i mellemtiden er blevet massivt devalueret), men disse kan kun veksles med russiske aktiver, der er blevet konfiskeret af de vestlige centralbanker. Udenlandsk valuta, der er tjent gennem eksport, skal stilles til rådighed for den russiske centralbank. Putin udstedte ligeledes en række foranstaltninger for at forsvare den indenlandske økonomi, såsom et seks måneders moratorium på alle betalinger i landbrugssektoren for at sikre en uforstyrret produktion.

Den amerikanske regerings talsmand Jen Psakis var overrasket over, at disse foranstaltninger havde bragt os tilbage til "1917", dvs. den russiske revolution. Faktisk er det imidlertid lykkedes Vesten gennem sin økonomiske krigsførelse at sætte repræsentanterne for den liberale økonomiske teori, som stadig har haft en betydelig indflydelse siden Jeltsin-perioden, skakmat. Meget tyder på, at Vestens sanktionsraseri vil vise sig at være en absolut boomerang for det transatlantiske finanssystem, som allerede er på randen af at implodere, og i stedet vil fremme fremkomsten af et alternativt finanssystem.

Sergei Glazyev, tidligere rådgiver for præsidenten, økonomiprofessor og medlem af det russiske videnskabsakademi, var relativt afslappet med hensyn til sanktionernes virkninger. Efter det sovjetiske systems sammenbrud vil der opstå en ny økonomisk orden, og det amerikanske system er nu ved at bryde sammen, Vesten er ved at ødelægge sig selv gennem de sanktioner, som det har indført. Det var nødvendigt at slippe af med dollaren, fordi en valuta, som man ikke kunne arbejde med, og som kunne indefrysnes i morgen, var værre end ubrugelig. Situationen er ikke let, men russerne bør ikke gå i panik, for Rusland har ingen grænser for økonomisk vækst og kan med de rigtige makroøkonomiske politikker opnå en

økonomisk vækst på mindst 10 % om året og det allerede i år. Glazyev har skrevet en bog om årsagerne til den kinesiske økonomiske models succes og har længe foreslået, at Rusland indfører sin egen version af denne model.

Ideen om at isolere Rusland fuldstændigt og dermed "ødelægge det russiske system" er snarere et produkt af Vestens arrogante fantasier. Et stigende antal stater nægter at deltage i en ny blokdannelse og tilbyder sig i stedet som mæglere, f.eks. Pakistan, Indien, Tyrkiet, Israel, Sydafrika, Argentina, for blot at nævne nogle få. På kort sigt vil konsekvenserne af krigen i Ukraine og sanktionerne mod Rusland og Belarus dog få katastrofale konsekvenser for landbruget på grund af stigende priser på energi, gødning, pesticider osv. og dermed for sulten i verden, som truer ca. 400 millioner mennesker i år.

Der er også fare for, at konfrontationen mellem USA og NATO, med EU som et vedhæng, og Rusland kan eskalere til en større krig, herunder muligheden for en atomkrig. Men selv hvis der "kun" sker et værre finansielt sammenbrud end det i 2008, kan verden blive kastet ud i et kaos, som kan blive undergangen for en stor del af menneskeheden.

Kun ved at give fuldstændig afkald på geopolitisk konfrontation og i stedet etablere en ny international sikkerhedsarkitektur, der tager hensyn til interesserne for alle stater på denne planet, kan denne fare overvindes endegyldigt. Schiller Instituttets andragende i denne henseende, som foreslår en ny konference i den Westfalske Freds tradition, tjener til at samle alle de kræfter rundt om i verden, som er interesserede i et nyt politisk paradigme. Vi har et presserende behov for en ny model for forbindelserne mellem verdens nationer, som gør det muligt at løse menneskehedens eksistentielle problemer i fællesskab, som f.eks. at overvinde sulten i verden, pandemier, energi- og råvaresikkerhed gennem udvikling af nye teknologier som f.eks. fusionsenergi og rumforskning.

Det bedste, De, kære borgere og læsere af disse linjer, kan gøre for at genoprette verdensfreden og overvinde den økonomiske og finansielle verdenskrise, er at underskrive denne underskriftsindsamling og hjælpe med at sprede den så meget som muligt blandt Deres bekendte, i de sociale medier og i alle tænkelige fora.

I modsætning til, hvad medierne og mainstream-politikerne forsøger at fortælle os, er hverken Rusland eller Kina vores fjender, men vi må stå sammen som menneskehed, hvis vi skal overleve denne krise.

zepp-larouche@eir.de

Fodnoter:

1. se her.
2. se her.

“Vi må sætte en stopper for den selvdestruktive selvmordspagt”

Den 10. marts (EIRNS) – “I lyset af den eskalerende Ukraine-krise spørger folk rundt om i verden indtrængende sig selv og deres politiske ledere, hvor det hele vil ende. Er denne udvikling på vej mod en meget stor, måske ligefrem termonuklear, global konfrontation? Står vi over for en omvendt, mere farlig Cuba-krise? Vil menneskeheden overhovedet overleve?”

Sådan indledes Schiller Instituttets opfordring til at "indkalde til en international konference for at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer". I dag vil Schiller Instituttet offentliggøre en liste over betydningsfulde underskrivere af underskriftindsamlingen, og ledende medlemmer af LaRouche-bevægelsen vil gøre den bredt kendt gennem sociale medier og andre kanaler.

Den internationale konference, som der opfordres til, kan ikke kun bestå af de nationer, der allerede er ved at slutte sig sammen om et nyt paradigme for internationale relationer. Uden inddragelse af de førende transatlantiske lande, herunder USA, bliver det umuligt at etablere et nyt system på denne jord.

Årsagerne er økonomiske og strategiske.

Den enorme spekulative finansboble – vurderet til billarder af dollars – og de stigende bjerge af penge fra centralbankerne, der strømmer ind for at holde den flydende, støder mod virkeligheden. Den galoperende inflation, der er forårsaget af pengetrykning, grøn vækst – og menneskefjendtlig politik, bliver lemfældigt tilskrevet Vladimir Putin, ligesom de skyhøje energipriser, mens de vestlige nationer selv forårsager vilkårene for konfliktsituationer og økonomisk elendighed.

Svaret er en tilgang som i den Westfalske Fred, hvor der skabes en integreret sikkerheds- og udviklingsarkitektur, hvor nationer og enkeltpersoner har den andens interesse som udgangspunkt for deres handlinger. Det er for et sådant nyt paradigme, at især befolkningerne i det transatlantiske område må gøre en indsats for at forhindre, at deres nationer marcherer ind i en strategisk konfrontation, hvor et enkelt forkert træk, en enkelt fejltagelse, kan føre til en kædereaktion, der udløser en atomkrig, som menneskeheden måske aldrig kan genrejses fra.

"Det er på tide, at institutioner og enkeltpersoner fra alle

nationer træder frem og slutter sig til mobiliseringen for en international konference for at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for alle nationer”, konkluderes det i erklæringen.

Hold øje med schillerinstitute.com i løbet af dagen i dag for at se en meddelelse om underskriftsindsamlingen, og om hvad du kan gøre for at realisere denne nye arkitektur.

**“Vi må sætte en stopper for
den selvdestruktive
selvmordspagt”**

**Schiller Instituttets
ugentlige webcast med Helga
Zepp-LaRouche den 10. marts
2022**

Schiller Instituttets formand, Helga Zepp-LaRouche, kom med en kraftig appel til alle borgere om at gøre fælles sag med hende for at samle tilslutning til en konference, for at etablere en ny strategisk arkitektur, inden de vanvittige krigshøge i det transatlantiske område roder sig ud i en atomkrig.

Hun beskrev den nuværende situation som “forfærdelig ... ude af kontrol”, og fastslog at den totale kontrol med medierne har gjort det muligt for regeringerne at sætte økonomierne i en

krigstilstand, hvilket truer med at udløse massedød som følge af hungersnød. Den nuværende sanktionsordning mod Afghanistan truer fem millioner børn nu, sagde hun. I stedet for at tage stilling til dette er USA og NATO-magterne i gang med at dæmonisere Putin og knuse Rusland.

Jeg opfordrer jer til at slutte jer til os, sagde hun, for at indkalde til en konference "i ånden fra den Westfalske Fred (1648)" for at skabe en sikkerhedsarkitektur, der tager hensyn til alle nationers og folkeslags behov. Centralt i hendes forslag er at acceptere tilbuddet fra den kinesiske udenrigsminister Wang Yi, som opfordrede til en integration af USA og Europa med Bælte- og Vej-Initiativet.

POLITISK ORIENTERING den 11. marts 2022:

Vil falsk kemisk angreb bringe Nato i åben krig med Rusland?

Klik her for lydfilen.

Med formand Tom Gillesberg.

Lyd:

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2022/03/tg-11.3.22.mp3>

Resumé:

Det ser ud til at vestlige efterretningstjenester planlægger

et falsk kemisk angreb, som det man lavede i Syrien i som fik Trump til at bombe Syrien i 2017. Vil man få Nato i åben krig med Rusland? Faren for en atomkrig har aldrig været større. Der er to krige: Den i Ukraine og den større økonomiske krig USA og Vesten har iværksat imod Rusland. Man forsøger at få russisk kapitulation men trækker også tæppet væk under økonomien, særligt Europas. Hvor længe varer det inden at vi ser konkurser pga. af Ruslands manglende betalinger? De vestlige tiltag som man siger skyldes "Putins krig", var noget USA længe har presset på for, både 2 % af BNP til militær og stop for køb af russisk gas. Nato har længe sendt våben og trænet Ukraines hær, også de åbent fascistiske elementer i den, for at Ukraine kunne påføre Rusland maksimal skade. Skaden på Ukraine betyder lige så meget for Vesten, som man bekymrer sig om befolkningen i Afghanistan.

Vestens økonomiske atombombe imod Rusland, udelukkelsen fra SWIFT og indefrysningen af Rusland formue i udenlandske banker vil medføre at ingen kan vide sig sikker, hvis pengene står i vestlige banker der handler på politiske ordrer. Dollarens og euroens rolle som reservevaluta vil blive kraftigt udfordret. En russisk statsbankerot og manglende russiske betalinger kan vælte meget.

Uden russisk gas, olie og kul står Europa stille. Energipriserne himmelflugt gør stor økonomisk skade. Fødevareforsyning og fødevarepriser rammes også af mangel på kunstgødning og evt. dårlig høst i Ukraine og Rusland. Og fiskere som bliver hjemme fordi det er for dyrt at sejle. Andre ting, som f.eks. produktion af mikrochips kan også blive hårdt ramt. Vestens sanktioner vil gøre stor skade på økonomien. Rusland vil nok nationalisere eller tvangsovertage vestligt ejede virksomheder som McDonalds og JYSK der har lukket ned for aktiviteten. Hvad med Carlsberg?

Rusland siger, at de aldrig igen vil være afhængige af Vesten. Fokus bliver på Kina og Asien. Man satser på den verdensorden, som Rusland og Kina fremlagde den 4. februar. Kina vil støtte

Rusland for de ved, at hvis Rusland knækker, så er det deres tur bagefter.

Globalt økonomisk kaos truer pga. Vestens sanktioner imod Rusland. Ifølge UNICEF og Verdensfødevareprogrammet er 1 million børn under 5 år på vej til at dø af sult i Afghanistan. 8 millioner børn og 22 millioner mennesker er i fare, og de kan kun hjælpe 12 millioner. Vesten gør ingenting.

Vi behøver en ny sikkerhedsarkitektur som alle, også Rusland, Kina og Indien, kan se sig selv i og vi behøver den nu. Skriv under på Schiller Instituttets appel. Rejs debatten. Gør noget, før det er for sent.